

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

בפניי : כבוד סגנית הנשיאה, השופטת אלה מירז

התובעת : פלונית

ע"י ב"כ עו"ד פרדי וולוס

נ ג ד

הנתבע : פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אביבית אמסטר מטרי

פסק דין

1

2

מבוא

1. ענייננו בתביעה לביטול הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין ביום 28.11.2007. התביעה הוגשה בחודש נובמבר 2014 והונחה על שולחנו של כבוד השופט בן ציון ברגר. ביום 16.2.2017 נדחתה התביעה על הסף ממספר טעמים שפורטו בהרחבה. בעקבות ערעור שהגישה התובעת לבית המשפט המחוזי, נקבע במעמד הצדדים ביום 2.10.2017, ובהסכמתם, שפסק דינו של כבוד השופט ברגר יבוטל ושהתביעה תתברר לגופה בפניי מותב אחר.

8

2. לאחר העברת התיק בפניי מותב זה, התקיים דיון קד"מ ולאחריו שלושה דיוני הוכחות בהם נחקרו הצדדים על תצהיריהם ונשמעה עדותה של עו"ד טל איטקין שערכה את הסכם הגירושין מושא התביעה. הצדדים הגישו סיכומיהם - לאחר שבית המשפט נאלץ למחוק חלק מסיכומי התובעת שחרגו מן הדין ומהוראות בית המשפט - ופתוחה הדרך להכרעה בתביעה.

13

14

הרקע העובדתי

3. התובעת חסרת דת והנתבע יהודי, נישאו בנישואין אזרחיים בשנת 1996 והורים לשתי בנות - בגירה וקטינה כבת 16 וחצי למועד פסק הדין. ההסכם מושא התובענה אושר ביום 28.11.2007 כאמור, ונישואי הצדדים הותרו כדין ביום 3.12.2008 (תה"ן 5013-08-08).

18

19

עיקרי ההסכם

4. הצדדים מצהירים בראש ההסכם שזה נועד להסדיר "באופן סופי ומוחלט" את כל העניינים הנובעים מפרידתם. הצדדים הסכימו עוד לפנות במשותף לבית המשפט לשם התרת נישואיהם.

21

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 לעניין האחריות ההורית - זו תהיה נתונה לתובעת תוך קביעת זמני שהות עם הנתבע – פעם עד פעמיים
2 בשבוע, ומידי סופ"ש לסירוגין, כולל לינה.

3
4 .6 לעניין מזונות הקטינות - נקבע בסעיף 14 להסכם, בזו הלשון:

5
6 "האב מתחייב לשלם לידי האם עבור מזונות הקטינות לסיפוק כל צרכיהן ומדורן ובכפוף לאמור
7 דלמטה, סך של 4,000 ₪ לחודש וכן סך של 1,000 ₪ עבור מגוריהן של הקטינות, סך הכל 5,000
8 ₪ לחודש (להלן – 'המזונות').
9 חובת תשלום המזונות תחול על האב בשיעור מלא עד הגיע כל הבנות לגיל 18, החל מגיל 18
10 ישלם האב 1/3 משיעור המזונות המשולם באותה עת לכל אחת מהקטינות עם הגיעה לגיל 18
11 (כלומר 1/3 מ – 2,500 ₪, בהתאמה יופחת חיוב המדור, באם הקטינות תתגוררנה בדירור על
12 חשבון האב כנזכר בסעיף 17 דלמטה, כך שחיוב האב ב – 1/3 יהיה על בסיס מזונות בסך 2,000
13 ₪)".

14
15 הוסכם עוד שבנוסף לסכום המזונות, יישא הנתבע במחצית ההוצאות הרפואיות עבור הבנות.

16
17 בסעיף 16 קבעו הצדדים בזו הלשון:

18
19 "בנוסף לסכומי המזונות המוסכמים, תקבל האישה לידיה את קצבת הילדים המשולמת [...]
20 מוסכם עוד כי כל עוד האישה תתגורר בדירה השכורה ברח' [...], יישא הבעל במלוא תשלומי
21 שכ"ד, והוא ישלם ישירות למשכיר הדירה. למען הסר ספק, מובהר כי האישה תישא בעלויות
22 החזקת הדירה השכורה".

23
24 וכך נקבע בסעיף 17:

25
26 "מוסכם בזאת שלאב תהיה האפשרות להציע לאם ולקטינות מגורים על חשבון, וחלופה זאת,
27 תהא במקום חיובו של האב בתשלום חודשי בסך 1,000 ₪ מסעיף 14 וכל עוד יתגוררו האם
28 והקטינות במדור מגורים כאמור, האב מתחייב כי החלופה האמורה, תעמוד לשימוש האם
29 והקטינות עד אשר לקטינה [הבכורה] ימלאו 20".

30
31 בסיפא לסעיף 18 קבעו הצדדים:

32
33 "הצדדים מצהירים ומסכימים לכך שבכפוף להוראות הסכם זה, סכום המזונות המשולם עבור
34 הקטינות מבטא את כל צרכיהן ללא יוצא מן הכלל, וכן את ויתורה של האם על זכויותיה בכל
35 החסכוניות המשותפים לצדדים אשר נצברו במהלך שנות נישואי הצדדים".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלוגית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 **בכל הנוגע ליחסי הממון - הצדדים הסכימו על הפרדה רכושית, והוסכם שכל צד יישאר הבעלים של**
2 **זכויות וחובותיו הרשומים.** מנגד, זכויות וחובות שהצטברו במהלך הנישואין, ייחשבו משותפים. בתוך
3 כך הוסכם שהנתבע יזכה בחסכונו שצברו הצדדים במהלך הנישואין. לגבי הרכב הוסכם שהוא יעמוד
4 לשימוש שני הצדדים בחלקים שווים עד למכירתו וחלוקת התמורה באופן שווה.
5
6 **טענות התובעת**
- 7 **8.** במשך שנות הנישואין, התובעת היא שניהלת את משק הבית ונשאה בעול גידול הבנות, לצד עבודתה
8 מחוץ לבית. הנתבע עבד כעצמאי, והתובעת עבדה בעבודות מזדמנות, כשהיא תומכת בנתבע ומעודדת
9 אותו. לדבריה הנתבע לקח על עצמו את **"ניהול המערכת הכלכלית והרכושנית של המשפחה והוא**
10 **ששלט וניהל את כל העניינים הכלכליים, וזאת מבלי לשתף אותי בעניינים אלה, אשר נתתי בו אמון**
11 **מלא ובטחתי בו"** (תצהיר התובעת, סומן ת/1, ס' 9).
12
- 13 **9.** טענתה המרכזית של התובעת היא ש**"נפלתי קורבן למעשי המשיב, אשר באמצעות הכוח שהיה בידו,**
14 **החתים אותי על הסכם הגירושין, אשר פוגע באופן ניכר ומהותי בזכויותיי"** (שם, ס' 13). לטענתה עוד
15 נאלצה לותר על זכויות שהצטברו במהלך 12 שנות נישואין, על מנת להבטיח את מזונות הבנות – מזונות
16 להם הן זכאיות לפי דין. לדבריה, מתוקף ההסכם, הנתבע **"קיבל את האפשרות לשאת בתשלומי מזונות**
17 **בנותיו מבלי להוציא אגורה שחוקה מכיסו"** (ס' 16 לת/1).
18 התובעת מוסיפה וטוענת :
19 בעת החתימה על הסכם הגירושין והמשא ומתן, היתה במצב נפשי קשה, כמו גם לחץ כלכלי קשה מצד
20 הנתבע, ולדבריה **"השתבשה דעתי ולא היתה לי כל יכולת לזהות את מכלול פרטי החוזה"**. התובעת
21 צרפה לתצהירה **"אישורים רפואיים המעידים על מצבי הנפשי, היותי בדיכאון והיותי מטופלת**
22 **בתרופות נגד דיכאון"**. הנתבע היה מודע למצבה זה. מתוך אמונה בנתבע לא פנתה ליעוץ משפטי
23 והסכימה שההסכם יערך על ידי **"עורך דין מטעם המשיב"**. לדבריה עוד, הופעלו עליה לחצים
24 ו**"מניפולציות"** גם מצד **"עורך דינו"** של הנתבע.
25
- 26 **10.** הנתבע השתמש כלפי התובעת **"באיומים"** על מנת לכפות עליה לחתום על ההסכם – **"וזאת כאשר הוא**
27 **איים, כי יגרש אותי מהארץ בשל היותי חסרת דת"**. **"לאחר תקופה ארוכה"** לדבריה, נודע לתובעת על
28 דרך המקרה, שעוד בהיות הצדדים נשואים, הנתבע **"החל הליכי פתיחת חברה פרטית וסיים את**
29 **התהליך כחודש ימים אחרי מתן פסק הדין בעניין הגירושין"**. משמע שהנתבע לא גילה לה שבדעתו
30 לפתוח חברה. הנתבע לדבריה הוא איש עסקים ממולח שעוד בטרם הגירושין **"תכנן את האסטרטגיה**
31 **אשר תאפשר לו לעקוף את החוק"**. לדבריה עוד, מתוך יחסי הכוחות הבלתי שווים בין הצדדים, הנתבע
32 חב כלפיה בחובת שליחות ונאמנות והן בחובת תום לב מוגברת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1. ההסכם אינו סביר או הוגן, וערוך לטובת הנתבע, וכן "מנוגד לכל הכללים המקובלים במקרה שבפנינו".
- 2.
- 3.
12. מן האמור לעיל לומדת התובעת ש"היתה טעות ו/או הטעיה ו/או מרמה ו/או עושק ו/או כפיה, תוך שימוש בחוסר תום לב ובניגוד לחובת השליחות והנאמנות כלפיי". בתוך כך טוענת התובעת להסתרת מידע והצגת מצגי שווא מצד הנתבע.
7. טענות אלה יכנו להלן במרוכז "טענות לפגמים ברצון".
- 8.
9. **טענות הנתבע**
13. התביעה הוגשה בשיהוי של 7 שנים. עד להגשתה לא העלתה התובעת כל טענה כלפי ההסכם או שהתקשרה בו תחת "איומים". לדבריו עוד, גם אם התמודדה התובעת עם מצב נפשי קשה במעמד המו"מ והחתימה על ההסכם, עמדו לרשותה 7 שנים לצאת ממצבה זה.
14. הנתבע מהנדס תוכנה בהשכלתו ועובד כמנכ"ל חברת "[...] " (להלן – "החברה"). מעמדו הוא של שכיר בעל שליטה בחברה, שהוקמה ביום 1.6.17 יחד עם שותפים. התובעת מהנדסת אבטחת איכות בהשכלתה, ובעלת תואר שלישי ("מגיסטר") באבטחת איכות מטעם "הטכניון".
15. בעקבות הסכסך בין הצדדים, עזב הנתבע את בית הצדדים בחודש מרץ 2007, והצדדים הגיעו להסכמה משותפת להתגרש. חברה קרובה של התובעת המליצה על עורכת דין טל איטקין, ובעקבות ההמלצה פנו אליה הצדדים לשם עריכת הסכם גירושין (להלן – "עורכת הדין" או "עו"ד איטקין").
16. עורכת הדין קיימה עם הצדדים מספר פגישות משא ומתן בתומן הגיעו הצדדים לכדי נוסח מוסכם. הנתבע מוסיף שהאזירה היתה טובה והצדדים הגיעו לכל הפתרונות בהסכמה מלאה, ברצון חופשי ולאחר שקבלו הסבר על כל סעיף ותשובה לכל שאלה. בהסכם הושקעה מחשבה רבה, ובכלל זאת מנגנון המזונות והמדור, כשכל הוראות ההסכם כרוכות זו בזו.
17. הנתבע מכחיש בתוקף את המיוחס לו. הוא מעולם לא איים על התובעת. מה גם שהתובעת היתה ועודנה אזרחית ישראל, אינה עומדת בפניי אפשרות של "גירוש", וטענתה חסרת בסיס. התובעת ידעה בכל עת את המצב הכלכלי ואת המצוי בחשבונות הבנק, והוא מעולם לא פעל להסתיר דבר. העניינים הכספיים נוהלו במהלך הנישואין תוך שיתוף פעולה מלא.
18. במעמד אישור ההסכם, הצהירו הצדדים בפניי כבוד השופט בן ציון ברגר, שהגיעו להסכם מתוך רצון חופשי וללא כל לחץ או כפיה. התובעת לא הגישה ערעור על פסק הדין המאשר.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

19. ההסכם קיים על ידי הצדדים באופן מלא במשך 11 שנים (נכון למועד הגשת תצהירו של הנתבע),
הצדדים עדיין פועלים על פיו, מבלי שהתובעת העלתה טענה כלשהי עד להגשת תביעתה. מזונות
הקטינים משולמים במועד, באופן רצוף ומלא; זמני השהות מתקיימים מתוקף הנקוב בהסכם; כ- 5
חודשים לאחר ההסכם הנתבע רכש דירה (להלן – "דירת הנתבע"), וביום 1.8.2008 התובעת והבנות
עברו להתגורר בדירת הנתבע. נכון למועד הגשת התצהיר, הן מתגוררות בדירת הנתבע 11 שנים.
20. בהינתן ששכר הדירה עבור דירת הנתבע הוא 3,000 ₪ לחודש, לטענת הנתבע, ומנגד הנתבע פטור
מתשלום 1,000 ₪ עבור מגורי הבנות מתוקף ההסכם, התובעת "חוסכת" 2,000 ₪ בחודש, שהם 24,000
₪ לשנה, שהצטברו עד למועד הגשת התצהיר לסך של 256,000 ₪. לפי ההסכם התובעת נהנית מהסדר
זה עד להגיע הבת [הגדולה] לגיל 20, ועד אז תחסוך התובעת 144,000 ₪ נוספים, וסה"כ 400,000 ₪
עבור תקופת המגורים המלאה.
21. לגבי כספי החסכון שנותרו בידו בהתאם להסכם, טוען הנתבע שדובר אז על סכום בשיעור 60,000 ₪ -
80,000 ₪ (להלן – "כספי החסכון"). במילים אחרות, התובעת היתה זכאית לכל היותר לסכום בשיעור
30,000 ₪ - 40,000 ₪, בעוד זכתה מתוקף מנגנון המזונות והמדור, לסכום של 256,000 ₪ שיגיע לכדי
400,000 ₪ כאמור.
22. הנתבע מציין בהקשר זה, שאת דירת הנתבע רכש תמורת 390,000 ₪, באמצעות משכנתא בשיעור
273,000 ₪; באמצעות כספי החסכון האמורים; וכספים שקיבל מאביו ומסבתו ז"ל.
23. לעניין החברה מציין הנתבע שבמהלך שנת 2008 עסק בתכנות ויעוץ. כחצי שנה לאחר ההסכם, בחודש
מאי 2008, פתח הנתבע תיק עוסק מורשה שנסגר בין השנים 2011 – 2013. כמו כן פתח עמותה ללא
כוונת רווח, שמטרתה עידוד יזמות מקרב עולי ברית המועצות לשעבר.
24. הנתבע מדגיש שעד לחודש מאי 2008 לא היו בבעלותו חברות ולא החזיק מניות, או היה בעל תפקיד
בכיר באף חברה. במעמד ההסכם והמו"מ לא הסתיר דבר, והוא לא תכנן להקים חברה.
25. הנתבע כופר בטענה שתנאי ההסכם גרועים מהמקובל. הנתבע נושא במזונות בשיעור 2,400 ₪ לכל ילדה
(נכון לעת זו) וסה"כ 4,800 ₪. זאת לצד תשלום מלוא דמי המדור עבור מגורי התובעת והבנות.
26. הנתבע מוסיף עוד שהתובעת סיפרה לו שהגישה נגדו את התביעה דן, הואיל והובטח לה על ידי בן זוגה
דאז שהוא יישא בשכר הטרחה, כך שהיא אינה עומדת בפניי סיכון. עוד לדבריו הגיע עם בא-כוחו דאז

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 לפגישה במשרדי בא-כוחה של התובעת, בעוד התובעת לא הגיעה, והתברר שכלל לא ידעה על הפגישה.
2 לדבריו התובעת הסבירה שבדיעבד התברר שכן זוגה לשעבר לא שילם את שכר הטרחה, והיא בקשה
3 בכתב מבא-כוחה לסגור את התיק. המכתב צורף על ידי התובעת לתצהירה, והנתבע מאשר טענתה
4 שהיא בקשה את עזרתו בניסוח המכתב, וכך עשה. לדבריו התובעת טענה בפניו שבא-כוחה אינו מעוניין
5 לסלק את התביעה משום מחלוקת בינו לבין התובעת לגבי שכר הטרחה.

דיון והכרעה

תובנות יסוד

9 27. התביעה בענייננו תלויה ועומדת 7 שנים תמימות, במהלך נדונה על ידי שני מותבים והרכב בבית
10 המשפט המחוזי. לכתחילה השתתה התובעת במשך 7 שנים מאז אישור ההסכם המדובר עד
11 להגשתה, ימים ספורים לפני תום תקופת ההתיישנות לכאורה. לאחר שמיעת הצדדים באריכות ועיון
12 במלוא הסימוכין שתחת ידם, מתבקש לקבוע שלא היה כל מקום להגשת התביעה. תובענה לביטול
13 הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין טומנת בחובה נטל שכנוע כבד, בו התובעת לא עמדה, אף לא
14 בדוחק.

16 28. הראיות שהציגה התובעת היו ונותרו דלות, על אף שעמדו לרשותה הכלים הדיוניים לגילוי ראיות ואף
17 ניתנה בידה ההזדמנות לשפר ולחדד את טיעוניה עם קבלת ערעורה, בהסכמה, על פסק דינו של כבוד
18 השופט בן ציון ברגר. ביתר שאת נכונים הדברים כלפי ראיות שהיו בשליטתה המלאה. מבלי לגרוע מנטל
19 השכנוע שעל כתפיה, השתהותה בהגשת התביעה פגעה אנושות ביכולתו של הנתבע להתגונן מפני
20 טענותיה ולהציג סימוכין בנקאיים להגנתו.

22 29. עדותה של התובעת וחקירתה הנגדית עוררו אי-נוחות רבה וחוסר מהימנות. אפשר היה להתרשם
23 שטענות התובעת כלפי הנתבע אינן פרי ידיעתה האישית, ואף לא נבעו מתחושותיה כלפי ההסכם.
24 התובעת לא העמידה גרסה קונקרטית לטענותיה, וחזרה על טענות התביעה כפי שהוסברו לה על ידי
25 בא-כוחה וכפי הנראה גם בן זוגה לשעבר – כך לפי עדותה. חלק הארי של טענותיה נולד לראשונה
26 בחקירתה תוך הרחבת החזית באופן תדיר, וניכר היה עוד שתשובותיה התפתחו תוך כדי חקירתה.

28 30. אין מנוס מלציין עוד שחקירתה הנגדית של התובעת לא מוצתה במלואה, וכך אף טענות התובעת שנתרו
29 לא אחת סתומות ובלתי קוהרנטיות וללא בסיס.

מצבה הנפשי של התובעת

32 31. מצבה הנפשי של התובעת משמש אותה כעוגן למרבית טענותיה – גם לגופה של התובענה והעילה
33 לכאורה לביטול ההסכם, והן לסוגיית השיהוי הכרוך בהגשת התובענה. יש מקום להקדים ולתת הדעת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 לטענה זו. מלכתחילה התובעת נמנעה מלהרחיב בהקשר זה. בתצהירה ציינה ש"השתבשה דעתי ולא
2 היתה לי כל יכולת לזהות את מכלול פרטי החוזה". לדבריה עוד צרפה לתצהירה "אישורים רפואיים
3 המעידים על מצבי הנפשי, היותי בדיכאון והיותי מטופלת בתרופות נגד דיכאון".
4
- 5 32. לאחר עיון בטענות התובעת והסימוכין הדלים שצרפה לעניין זה, ולאחר התרשמות בית המשפט
6 מתשובותיה בחקירתה, יש לקבוע שהתובעת לא הניחה כל בסיס לטענותיה אלה. התובעת צרפה
7 לתצהירה (נס' ג' לת/1) העתק הפניה לייעוץ פסיכיאטרי מיום 25.10.1998, וציון קיומה של פגישת ייעוץ
8 לכאורה ביום 9.9.1998. לא צורפו סימוכין כלשהם מאותה פגישת ייעוץ נטענת. מסמך שני שצרפה
9 התובעת הוא אישור רפואי מטעם ד"ר [...], "מומחית ברפואת נשים". באישור מצוין שסיבת הפניה היא
10 "אישור על נטילת פלוטין בעברה". מסמך שלישי הוא פלט רכישת תרופות, ובו מצוין שהתובעת רכשה
11 39 חפיסות מהתרופה האמורה במהלך תקופה בת 12 שנים (מיום 29.3.2006 ועד 28.8.2018).
12
- 13 33. עם כל ההבנה, אין בסימוכין אלה משום קצה ראייה לכך ש"השתבשה דעתה" של התובעת, אלא לכל
14 היותר שנטלה בעבר ובמועדים בלתי ידועים תרופה לטיפול בדיכאון. טענה מרחיקת לכת לפיה
15 השתבשה דעתו של פלוני נדרשת להיתמך בחוות דעת רפואית כדין (ר' עמ"ש (ת"א) 11337-06-10
16 פלוני נ' פלונית, "נבו", מיום 29.4.12). לכל הפחות נדרשת הטענה להיתמך בראיות חד-משמעיות
17 וברורות, שלא הוצגו בענייננו. נציין שהראיות למצבה של התובעת לאשורו מצויות בידה ובשליטתה
18 המלאה.
19
- 20 34. טענה לשיבוש דעת מקפלת בתוכה טענה לחוסר יכולת קוגניטיבית להבין את משמעות ההסכם
21 ותוצאותיו, לתפיסת מציאות משובשת ולחוסר כשרות משפטית. התמודדות עם דכאון אינה קלה
22 ועלולה להביא אדם לתהומות עמוקים. טוב עשתה התובעת שפנתה לטיפול, לרבות טיפול תרופתי. אך
23 עם כל ההבנה, תהום פעורה בין מצבה הנטען לבין מצב בו משתבשת דעתו של אדם.
24
- 25 35. כאמור, התובעת לא הוסיפה פרטים ותיאורים על מצבה הנטען; באיזה אופן הוגבלה משום מצבה, אם
26 בכלל; באילו קשיים נתקלה וכיצד השפיעה מצבה על אורח חייה. זה המקום לציין, שאין מחלוקת על
27 העובדה שהתובעת היא אישה משכילה, מהנדסת מכונות בהכשרתה (כפי הנראה טרם עלייתה ארצה)
28 וכאמור בעלת תואר באבטחת איכות מהטכניון (תמליל מיום 27.3.19, להלן "תמ"א", ע' 26, ש' 4).
29
- 30 36. מהסימוכין שהציגה עולה שהתובעת פנתה לייעוץ פסיכיאטר עוד בשנת 1998 וההתמודדות עם דכאון
31 לא היתה חדשה במועדים הרלוונטיים להסכם (שנת 2007). טענתה לפיה במועדים אלה נטלה תרופה
32 לשיפור מצבה, מחלישה עוד יותר את טענותיה כלפי מצבה בעת המשא ומתן להסכם ומועד אישורו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 התובעת אף לא תחמה את מצבה הנטען בזמנים ומועדים ונמנעה מלהתייחס באופן קונקרטי למועדים
2 הרלוונטיים.
- 3
- 4 37. גם בנוגע לתרופה אותה נטלה לכאורה, התובעת מילאה את פיה מים. הנתון לפיו רכשה 39 חפיסות של
5 התרופה על פני תקופה בת 12 שנים, הוא נתון ריק מתוכן ממשי לשם הוכחת מצבה, והתובעת לא מילאה
6 אותו תוכן. התובעת אף נמנעה מהנחת הסבר כלשהו לגבי אותה תרופה, וכיצד לשיטתה מקדמת נטילת
7 התרופה את טענותיה. מבלי לקבוע מסמרות, או להיכנס לעובי הקורה, התרופה המדוברת "פלוטין"
8 היא אכן תרופה לטיפול בדיכאון, תרופה גנרית המופיעה תחת שמות מסחריים שונים ("פרוזק",
9 "פריזמה" ותרופות נוספות ממשפחה "SSRI"). אך נטילתה אינה מעידה בהכרח על מצב החמור יותר
10 מדיכאון, או על קיומו של דיכאון מאזוירי, כל שכן שיבוש הדעת אליו מכוונת התובעת.
- 11
- 12 38. גם בחקירתה הנגדית נמנעה התובעת מפירוט קונקרטי ונותרה כלואה בטענות הלאקוניות שהעלתה
13 בתצהירה: "הייתי בטיפול פסיכיאטרי, אני קיבלתי תרופות נגד דיכאון ואני לא זוכרת באמת אני לא
14 זוכרת. היה, הייתי במצב נפשי לא טוב" (תמ-א', ע' 7, ש' 1). התובעת אישרה עוד שכיום אינה מצויה
15 בטיפול (ע' 23, ש' 28), ואישרה עוד שמעולם לא אושפזה משום מצבה הנפשי (שם, ע' 24, ש' 4). עוד עלה
16 מדבריה שאת המרשמים לתרופה, או לכל הפחות את מרביתם, רשמה עבורה רופאת הנשים (שם, ע'
17 24, ש' 14), משמע שאין ברשימת התרופות ראייה לטיפול פסיכיאטרי כטענת התובעת (ור' ע' 24, ש' 38).
- 18
- 19 39. בהמשך הדברים בית המשפט ביקש לרדת לעומקה של טענת התובעת לטיפול פסיכולוגי או פסיכיאטרי,
20 אך תשובות התובעת לא השביעו רצון, וניכר היה רצונה שלא להשיב באופן ישיר ומלא לשאלות בית
21 המשפט. מן הראוי להביא מהדברים בהרחבה:

- 22
- 23 **כב' הש' מירז:** היית בטיפול? בשיחות עם פסיכיאטר?
24 **פלונית:** לא, כי, אני הלכתי לפסיכולוג פרטי.
25 **כב' הש' מירז:** לאיזה פסיכולוג?
26 **פלונית:** איך קוראים לה?
27 **כב' הש' מירז:** כן.
28 **פלונית:** היא, יש לי שם אז אני, עכשיו אני לא זוכרת.
29 **כב' הש' מירז:** כמה זמן היית בטיפול?
30 **פלונית:** מרגריטה.
31 **כב' הש' מירז:** וכמה זמן?
32 **פלונית:** כמה פגישות כי זה עולה כסף, לא יכולתי להמשיך. פשוט התרופות זה
33 עוזרות לי.
34 **כב' הש' מירז:** אז היית בכמה פגישות עם פסיכולוג.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1	פלונית:	כן.
2	כב' הש' מירז:	אז לא מצאת לנכון להביא אישור שלו?
3	פלונית:	זה פסיכולוג פרטי, יכול להיות שהיא יכולה לכתוב שהייתי,
4	כב' הש' מירז:	פסיכולוגית או פסיכולוג?
5	פלונית:	פסיכולוגית, היא יכולה לכתוב שאני הייתי, כן. יכולה.
6	כב' הש' מירז:	יכולה. טוב. אז היית בכמה פגישות והיה לך דיכאון 7 שנים?
7	פלונית:	כן (תמ-א', ע' 25, ש' 17).

8

9 40. התובעת נמנעה אפוא מלהעמיד טענה של ממש בהקשר למצבה הנפשי הנטען, כל שכן בזיקה למועדים
 10 הרלוונטיים, וטענותיה לא התעלו מעל לאמירות כלליות ובלתי מחייבות. מתבקש להסיק מתשובותיה
 11 שאין בסיס לטענה לפיה "השתבשה דעתה", ולא היה כל ליקוי ביכולותיה או הבנתה. גם בהנחה
 12 שהתמודדה עם דכאון במועדים הרלוונטיים, התובעת לא הוכיחה שמצבה הביא לפגיעה בתפיסת
 13 המציאות או יכולותיה הקוגניטיביות. בית המשפט התרשם שהאמת טמונה בגרסתו של הנתבע בהקשר
 14 למצבה הנטען של התובעת:

15

16 "אז קודם כל מה שאני זוכר היו לנו חיים נורמליים, היא אף פעם לא התלוננה במשך חיי
 17 הנישואים שיש לה איזשהן בעיות פסיכיאטריות, היא גם לא התלוננה אחר כך, פעם
 18 ראשונה אני שמעתי שיש לה בעיות פסיכיאטריות רק בתביעה, חיי הנישואים היו
 19 נורמליים, היו לנו מריבות כן, אבל יש אופי מאוד קשה אבל אם הייתי בכלל יודע שיש לה
 20 בעיות פסיכיאטריות לא הייתי מביא ילדים איתה, ועשינו ילדים והכל" (תמליל מיום
 21 3.4.19, להלן "תמ-ב", ע' 16, ש' 12).

22

23 **השיהוי בהגשת התביעה**

24 41. אין לעסוק בענייננו בעילת ההתיישנות, ולו מתוקף הנחיית בית המשפט המחוזי בפסק הדין מיום
 25 2.10.17, לפה התביעה תשוב להתברר בבית המשפט "לגופה ובדרך המקובלת". לאמור שאין להאריך
 26 בעילות הסף בענייננו. אך יש לתת את הדעת לשיהוי הכבד הכרוך בהגשת התביעה, שהוגשה
 27 כשבועיים לפני תום 7 שנים ממועד אישור ההסכם. שיהוי זה נוגע באופן ישיר לענייננו הואיל ובפי
 28 התובעת טענות המתייחסות למצב חשבונם המשותף של הצדדים במועדים הסמוכים לחתימת ההסכם
 29 (שנת 2007), והן לפעולות משפטיות שביצע הנתבע לכאורה במועדים אלה. שיהוי זה הביא לפגיעה
 30 ביכולתה של התובעת להציג ראיות ולעשות שימוש בסעדי ביניים לשם גילוי מידע, הואיל וחלוף הזמן
 31 עלול להביא, ואכן מביא לא אחת, למחיקת המידע מהרשומות והמקורות הרלוונטיים. אך חשוב מכך,
 32 ומבלי לגרוע מנטל השכנוע ונטל הראיה שעל כתפי התובעת, יש בשיהוי משום פגיעה משמעותית
 33 ביכולתו של הנתבע להתגונן מפני הטענות הנטועות בעבר הרחוק.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 גם בהקשר זה, תשובות התובעת בחקירתה היו רחוקות מלהשביע רצון והתרכזו בטענות כלליות למצבה
2 הנטען של התובעת – טענות שנדחו כאמור על ידי בית המשפט:
3
- 4 ש. ההסכם הזה היה ביד שלך כל השנים, נכון?
5 ת: נכון. אבל,
6 ש: אז למה רק אחרי 7 שנים נזכרת להראות את זה לראובן [בן זוגה בעבר, שם בדוי, א"מ]?
7 ת: אבל אמרתי, אמרתי לך שהייתי בטיפולים פסיכיאטרים וקיבלתי נגד דיכאון וגרתי, אני
8 צריכה להסתדר עם ילדות קטנות, אני הייתי לבד בארץ, לבד, בלי עזרה, בלי תמיכה של
9 אבא של ילדים כי הוא גר בתל אביב. הייתי צריכה לעשות לבד גם טיפולים ובבית חולים
10 עם ילדים וגם, (תמ"א, ע' 17, ש' 18).
- 11
- 12 43. טענות אלה, כמן האחרות, נטענו על ידי התובעת מן השפה אל החוץ וללא כל סימוכין. בית המשפט
13 ביקש אף הפעם לרדת לעומקה של טענה, אך לא היה בכך להביא את התובעת לפרט יותר ולהניח בפני
14 בית המשפט גרסה שאינה גורפת ומתייחסת באופן קונקרטי יותר לשנים שחלפו מאז אישור ההסכם:
15
- 16 כב' הש' מירז: אז 7 שנים עד שהוגשה התביעה. כן.
17 עו"ד מטרי: אני שואלת אותך שאלה, 7 שנים לא הלכת לעורך דין לבדוק את ההסכם?
18 ת: הייתי במצב נפשי מאוד,
19 ש: כל ה-7 שנים היית?
20 ת: כל ה-7 שנים וגידלתי ילדות לבד בלי עזרה וניסיתי למצוא עבודה, זה היה
21 לי, לא. לא. לא גיליתי. פשוט לא (שם, ע' 29, ש' 17).
- 22
- 23 44. אין אפוא בפי התובעת כל נימוק מניח את הדעת לשיהוי בו נקטה עד להגשת התביעה. הנתבע נאלץ
24 להתמודד עם תביעה שהוגשה כ- 7 שנים לאחר אישור ההסכם, ומבלי שקדמה לתובענה מחלוקת
25 כלשהי. התובעת אישרה שלפני הגשת התביעה הצדדים פעלו לפי ההסכם באופן רצוף ומניח את הדעת,
26 וללא הפרות מצד מי מהם:
27
- 28 כב' הש' מירז: היתה איזה שהיא הפרה אחרת של ההסכם או שהתנהלתם לפי
29 ההסכם?
30 פלונית: לפי ההסכם (שם, ע' 40, ש' 36).
- 31
- 32 45. יש בשיהוי בכדי לפגוע ביכולתו של הנתבע להתגונן כאמור, ומאידך גיסא יש בו להחליש את עילתה
33 הנטענת של התובעת. התובעת לא הצביעה על כל מעשה או מחדל שהביאו לכך ש- 7 שנים לאחר אישור

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 ההסכם - 7 שנים בהן נהנתה מהוראות ההסכם והצדדים התירו נישואיהם מכוחו - מעלה התובעת
2 טענה לפיה נעשקה ורומתה, וחתימתה על ההסכם נסחטה ממנה.

3
4 46. לאחרונה הטעים בית המשפט העליון בנוגע למשקלו של שיהוי הכרוך בתביעה לביטול הסכם גירושין:

5
6 "העותרת לא סיפקה הסבר להתנהלותה, ולכך משמעות מיוחדת על רקע הוראת סעיף 20
7 לחוק החוזים, הקובע כי ביטול חוזה בגין פגם בכריתה יהיה בתוך 'זמן סביר' מאז שנודעו
8 עילת הביטול, או הפסקת הכפייה. אף שאין לסעיף זה תחולה ישירה על הסכם שקיבל
9 תוקף של החלטה שיפוטית, 'קיימת במקרים כאלה חשיבות גדולה לשאלת מועד פנייתו של
10 הצד שמבקש לבטל את ההסכם לבית המשפט, כאשר לעיתים עשויה התביעה להידחות
11 עקב שיהוי ניכר בהעלאת הטענה, אף אם הוכח קיומו של פגם בכריתה' [...]" (בג"ץ
12 5105/19 פלונית נ' בית הדין השרעי עכו, "נבו", מיום 19.4.21).

13
14 47. עולה מן הדברים שלשיהוי בענייננו יש משקל גם במישור החוזי, ובחובה המוטלת על צד לחוזה, שלא
15 להשתהות בהעלאת טענה לביטול חוזה.

שליטת התובעת בשפה העברית

16
17
18 48. יודגש שהתובעת לא טענה לאי-ידיעת השפה העברית או שאינה יודעת קרוא וכתוב בעברית. ויחד עם
19 זאת לא נעלם מעיני בית המשפט שעם תחילת חקירתה הנגדית, ובתשובה לשאלות ב"כ הנתבע, שמה
20 עצמה התובעת כמי שמתקשה בהבנת השפה העברית (תמ-א', ע' 5, ש' 14; ע' 13, ש' 16). גם בחקירתה
21 של עו"ד איטקין, עורכת ההסכם, נשמעה מכללא מתוך שאלות ב"כ התובעת, הטענה לפיה התובעת לא
22 שלטה בעברית כביכול (תמליל מיום 27.3.19, להלן – "תמ-ג", ע' 7, ש' 9). למען הסר הספק, ועל אף
23 שכל טענה בהקשר זה היא בבחינת הרחבת חזית, יש לקבוע שאין בסיס לטענה משתמעת זו.

24
25 49. התובעת אישרה שהיא בוגרת תואר מגיסטר מאת "הטכניון" (העתק תעודת הגמר, סומן נ/2) (תמ-א',
26 ע' 8, ש' 30). אמנם לטענתה עשתה את התואר באנגלית, אך התובעת לא הציגה כל ראיה לכך (שם, ע'
27 9, ש' 16). בהמשך החקירה אישרה התובעת שהיא מבינה עברית (שם, ע' 10, ש' 35 ואילך), ולבסוף ציינה
28 שהיא מתקשה רק בהבנת מושגים משפטיים: "אני מבינה עברית, אני לא מבינה המשפטים האלה,
29 אני מבינה כל מילה, לא מבינה איך מילים משפטיות. אבל אני מבינה את המילים, מבינה" (שם, ע'
30 12, ש' 1). גם התכתובת בין התובעת לבין בא-כוחה (עליה נעמוד בהמשך הדברים) נערכה בעברית,
31 למרות שלדבריה השניים דוברים רוסית:

32
33 ש: נכון. אני מבינה שאת מתכתבת עם עורך דין פרדי וולוס בעברית, נכון?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ת: נכון.
2 ש: בעברית, לא ברוסית.
3 ת: נכון, כי לא כתבתי במילים משפטיות, נכון? אז אני יכולה לכתוב בעברית פשוטה (תמ' -
4 א', ע' 35, ש' 21).
- 5
6 50. לא למותר להוסיף שעו"ד איטקין שללה את הטענה לפיה התובעת התקשתה בהבנת ההסכם מפאת
7 מחסום שפה (תמ' ג', ע' 4, ש' 10; ע' 7, ש' 20 ואילך). גם בית המשפט אשר חזה באופן בלתי אמצעי
8 בתובעת, תשובותיה ואופן דיבורה, התרשם שהתובעת שולטת בשפה העברית – בדיבור ובקריאה.
- 9
10 **עילות התביעה**
- 11 51. **הסעד הנתבע הוא לביטול ההסכם.** כידוע, הסכם גירושין מונח על שני מסדים – המסד החוזי והמסד
12 של פסק הדין המאשר. התובעת אינה טוענת שנפל רבב בפסק הדין המאשר את ההסכם, ועל טענה זו
13 לעלות במסגרת ערעור כדין על פסק הדין. **התובעת מכוונת בתביעתה למסד החוזי שבהסכם.** ואף על
14 פי כן, התובעת לא עמדה באופן מספק על קיומן של העילות המוכרות בדיני החוזים או בדין הכללי
15 לביטול חוזה, ולא התייחסה לשלל המבחנים והתנאים שהעמידו הפסיקה והספרות לשם הוכחת קיומן
16 על עילות אלה.
- 17
18 52. מבין שלל טענותיה הקדישה התובעת התייחסות לאקונית לעילות הבטלות, ולדבריה על פי ייעוץ משפטי
19 שקבלה "היתה טעות ו/או הטעיה ו/או מרמה ו/או עושק ו/או כפייה, תוך שימוש בחוסר תום לב ובניגוד
20 לחובת השליחות והנאמנות כלפיי".
- 21
22 53. טענות אלה לפגמים ברצון נטענו על ידי התובעת בערבוביה ובמקשה אחת, מבלי לעמוד על קיומה של
23 עילה קונקרטית לבטלות ההסכם. יש בכך להחליש את טענות התובעת לפגמים ברצון שעה שהטענה
24 גורפת ואינה נבחנת בהתאם למבחנים שעוצבו בדין. בנוסף לכך, יש בכך להכביד על בית המשפט שנדרש
25 לבור את המוץ מן התבן ולאתר מבין שלל טענות התובעת את הטענה המיועדת לעילת בטלות אחת, אך
26 לא לרעותה, ולהקים מבין טענות התובעת טענה קונקרטית לבחינה. בהתאם לכך, במהלך הכרעתו
27 יתייחס בית המשפט לא אחת לטענות לפגמים ברצון כמקשה אחת בזיקה לטענות התובעת.
- 28
29 54. למען הסר הספק, והשלמת התמונה, בית המשפט מוצא לנכון להביא מהחלטת כבוד השופט בן ציון
30 ברגר מיום 16.2.17 בה נדחתה התביעה על הסף. יש בהחלטה למצות את טענות התובעת אף כלפי מסד
31 פסק הדין המאשר, בו פסק הדין דגן אינו עוסק. כבוד השופט ברגר, שהוא המותב שאישר את ההסכם
32 מושא התביעה, התייחס להליך אישור ההסכם הננקט באולמו:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 "מאחר והליך אישור ההסכם הנהוג בפני מותב זה מתנהל מזה שנים באותו האופן הרי שפסק
2 הדין הניתן להסכם ניתן רק לאחר שבית המשפט הזה שוכנע שתנאי ההסכם מוסכמים על
3 הצדדים והסכמה זו ניתנה ללא כל מגבלה לא על פי דיני החוזים ולא מכוח כל הסתייגות אחרת
4 שהיתה עולה בדיון בעטיה בית המשפט לא היה מאשר את ההסכם.

5 דינמיקה זו הנוהגת בהליך אישור ההסכם בפני מותב זה מתמצת בפרוטוקול פורמאלי אשר
6 נחתם רק לאחר הדיון באישור ההסכם. למותר לציין שבכל הסכם גירושין מקפיד מותב זה
7 לעבור עם הצדדים על ההסכם או על עקרונותיו וכאשר עסקינן בקטינים במיוחד על פרק
8 המזונות, משמורת והסדרי הראיה (ראה לעניין זה התיקון שנערך לס' 26 בהסכם במסגרת
9 פרוטוקול הדיון).

10 עוד יצוין שכנוהג קבוע באולם נדרשים הצדדים להביע הסכמתם בקול ברור ואיני מסתפק
11 בנענוע ראש או תנועת גוף.

12 העובדה שלא הוגש ערעור על הליך האישור מהלך כל השנים משך שנים רבות (ההסכם אושר
13 וניתן לו תוקף של פסק דין ביום 28.11.07) כאשר התביעה הוגשה סמוך למועד ההתיישנות
14 בחלוף כמעט 7 שנים פחות שבועיים לערך, מחזקת את מסקנתי כי הצהרת התובעת בפרוטוקול
15 הדיון היא זו הנכונה וקביעתי כי פסק הדין הנותן תוקף להסכם ניתן רק לאחר שבית המשפט
16 שוכנע שההסכם נערך בהסכמה חופשית והצדדים הבינו את משמעות ההסכם ואת תוצאותיו
17 משקפת את מצב העובדתי הנכון ששרר במהלך אישור ההסכם. אדגיש שבאותם שנים נהגתי
18 בתום דיון הליך אישור ההסכם להחתיים את הצדדים על פרוטוקול הדיון והצדדים אישרו
19 בחתימתם את הצהרותיהם בפרוטוקול הדיון כפי שנעשה גם במקרה זה" (ס' 31 להחלטה).

20
21 **לגופו של עניין**

22 **המישור המשפטי**

23 55. ההלכה המשפטית שנוגעת לביטול הסכם גירושין, במישור החוזי, אינה חדשה עמנו ועוצבה על ידי בית
24 המשפט העליון במספר פסקי דין (ר' ע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו(3) 421, 428; ע"א 105/83 מנשה
25 נ' מנשה, פ"ד לח(4) 635; בג"ץ 7947/06 קהלני נ' בית הדין הרבני הגדול, "נברו", מיום 24.12.2006).

26
27 56. הערכאות הדיוניות מיישמות הלכות אלה שנים ארוכות, והתובעת נמנעה כאמור מהתייחסות להלכות
28 הנוגעות לענייננו ולמבחנים הנקובים בהן. מתבקש מאליו הוא שנטל השכנוע שעל כתפי התובעת הוא
29 נטל כבד, כמו גם נטל הראיה להוכחת עילות הבטלות הנטענות.

30
31 "ההלכה מורה לנו כי כאשר אחד מהצדדים להסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין
32 עותר לביטולו בשל העילות הקבועות בפרק ב' לחוק החוזים (חלק כללי) [...] שעניינן 'פגם
33 ברצון', עליו לעמוד בנטל ראיה מוגבר. זאת בשל אופיו הסופי וההסכמי של הסכם הגירושין
34 בין הצדדים אשר קיבל תוקף של פסק דין, הצורך בהגנה על הציפיות הסבירות של בני הזוג,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 והקושי להשיב את המצב לקדמותו [...] כאמור, לא בנקל תתקבלנה טענות הנוגעות
2 להתקיימותן של העילות הקבועות בפרק ב' לחוק החוזים [...] לאחר שבית המשפט התרשם
3 כי שני הצדדים הבינו את התנאים של ההסכם עליו הם חתמו, את החובות והזכויות הנובעות
4 ממנו ונתנו הסכמתם לכך. זאת בייחוד כאשר בטרם אישור ההסכם שוכנע בית המשפט כי
5 הסכם הגירושין נעשה מתוך רצון חופשי של הצדדים, תוך שכל צד מבין את השלכות
6 מאישור הסכם הממון" (עמ"ש (חי') 17-01-42055 ח.ר. נ' ל.ר., "נבו", מיום 6.6.18; וגם
7 עמ"ש (ת"א) 10-06-11337 פלוני נ' פלונית, "נבו", מיום 29.4.12).

8
9 57. פן משמעותי אחר במישור המשפטי הוא, שהסכם גירושין מאופיין בכך שהסוגיות השונות הנקובות בו,
10 כרוכות זו בזו, ולרוב בלתי ניתנות להפרדה זו מזו. בית המשפט יתקשה להורות על בטלות הוראה
11 פלונית, מבלי ששווי המשקל אליו הגיעו הצדדים על דרך הפשרה ייצא מאיזונו:

12
13 "יובהר כי הסכם גירושין אשר מסדיר את מכלול היחסים בין בני זוג אינו דומה לעסקת מכר
14 שבה חוברו מספר חוזים יחד במסגרת אחת [...] והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר
15 מדובר בהסכם גירושין הכורך וקושר עניינים שונים, אשר ההסכמות לגביהן הן תוצאה של
16 פשרה, תוך הסתכלות הצדדים על ההסכם כמכלול, מבלי שכל נושא בהסכם הגירושין
17 מוגדר כחזה נפרד שניתן להפרידו" (עמ"ש (ת"א) 10-06-11337 פלוני נ' פלונית, לעיל).

18
19 58. יש לציין שנטל השכנוע שעל כתפי התובעת כבד אף יותר בהינתן טענות המרמה והכחש אותן מייחסת
20 לנתבע. ניזכר שהתובעת מייחסת לנתבע השתלטות על נכסים משותפים, כמי שפעל ב"איומים" כלפיה.
21 לטענתה עוד הנתבע הוא איש עסקים ממולח שעוד בטרם הגירושין "תכנן את האסטרטגיה אשר
22 תאפשר לו לעקוף את החוק". אין המדובר בטענות של מה בכך, וטענות מסוג זה טומנות בחובן נטל
23 שכנוע כבד:

24
25 "טענת תרמית או מעילה היא טענה רצינית בעלת גוון הפוגע בשמו הטוב של האדם שנגדו
26 היא מכוונת. לפיכך, טבעי הדבר, שבית-המשפט הנתקל בטענה כזאת ידרוש מידת הוכחה
27 יותר גדולה וודאית מאשר בסוגי משפטים אחרים בעלי אופי פחות חמור [...] את התרמית
28 יש להוכיח על כל חלקיה ופרטיה, על כל תגיה ודקדוקיה, ובדרגת שכנוע לגבי כל ענין וענין
29 ולגבי כל סכום וסכום" (ר' ע"א 292/64 כהן נ' אשד, פ"ד יט(1) 414, 416; ע"א 400/86 עיזבון
30 המנוח בין ציון קריגר ז"ל נ' ד"ר סבינה שטנה קריגר, פ"ד מב(4) 500 (1989); ע"א 2745/12
31 יורשי סימון סרור ז"ל נ' ניסים גמרסני, "נבו", מיום 20.5.14; וגם עמ"ש (חי') 17-01-42055
32 ח.ר. נ' ל.ר., לעיל).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

מן הכלל אל הפרט

- 1
- 2 59. טענות התובעת כלליות ביותר. לדבריה "נפלה קורבן" למעשי הנתבע ש"באמצעות הכוח שהיה בידו,
- 3 החתים אותי על הסכם הגירושין". מנגד ומשום מצבה הנפשי "השתבשה דעתה" ולא זיהתה את
- 4 העורמה שבמעשיו. כמו כן הסכימה מתוך אמונה בנתבע שההסכם יערך על ידי "עורך דין מטעם
- 5 המשיב" והיתה נתונה ל"מניפולציות" גם מצד "עורך דינו" של הנתבע. הנתבע אף איים עליה ש"יגרש
- 6 אותי מהארץ בשל היותי חסרת דת". עוד למדה התובעת בדיעבד שהנתבע "החל הליכי פתיחת חברה
- 7 פרטית" לפני הפרידה ללא ידיעתה ו"תכנן את האסטרטגיה אשר תאפשר לו לעקוף את החוק".
- 8 לדבריה עוד ההסכם ערוך לטובת הנתבע ו"מנוגד לכל הכללים המקובלים במקרה שבפנינו".
- 9
- 10 60. אמירות אלה אינן מגיעות לכדי טענה קונקרטית בת-הגנה. במעמד חקירתה הנגדית התבקשה התובעת
- 11 למלא אמירות אלה בתוכן, ובית המשפט ביקש לאתר מבין הדברים טענות קונקרטיות ואף לאפיין את
- 12 טענות התובעת בזיקה לטענות לפגם ברצון ולעילות הבטלות. ניסיונות אלה העלו חרס. תשובותיה של
- 13 התובעת הותירו רושם עגום והעמידו בספק רב את אמונתה בטענותיה. מתשובותיה עלה עוד שהלכה
- 14 למעשה, אין בפי התובעת גרסה כלשהי או תיאור מהימן לאותן האשמות המוטחות בנתבע.
- 15
- 16 61. להלן נעמוד על תשובותיה ותיאוריה של התובעת בחקירתה, ונלקט מהן טענות לגופו של עניין ובנות
- 17 הגנה ובירור.
- 18
- 19 ש: ונפלת קורבן למעשה המשיב. את מבינה את המילים מה זה נפל קורבן למעשה המשיב
- 20 כשאת כותבת את זה? את מבינה את זה?
- 21 ת: לא (תמ' א', ע' 12, ש' 18).
- 22 ש: [...] את מבינה את המילים מה זה נפלת קורבן? את מבינה?
- 23 ת: כן, בערך.
- 24 ש: מה, אז בואי תסבירי לי במה [הנתבע] הטעה אותך.
- 25 ת: הוא הכריח אותי, (שם, ע' 12, ש' 26).
- 26
- 27 62. בית המשפט ביקש להעמיק בחקר הטענה:
- 28
- 29 פלונית: הכריח אותי לחתום,
- 30 כב' הש' מירז: במה הוא הטעה אותך?
- 31 פלונית: הוא הכריח אותי לחתום את ההסכם כי הוא אמר לי שיזרוק אותי
- 32 מהארץ בגלל שאני מחוסרת דת וייקח את הילדים, הוא הכריח אותי.
- 33 ש: נכון שחתמתם על הסכם הגירושים היית אזרחית ישראלית?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 22625-11-14 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ת: אבל לא ידעתי על הזכויות, אני פחדתי (תמ-א', ע' 12, ש' 33).
- 2
- 3 בית המשפט אישר עוד לנתבע לשאול את התובעת, בשפה הרוסית, כיצד רימה אותה:
- 4
- 5 הנתבע: במה רימיתי אותך? (רוסית) את אומרת שרימיתי אותך [...] מה? במה?
- 6 ת: הוא הסתיר, הוא הסתיר ממני שיש לנו כסף ורכוש, אני שאלתי בתהליך הנישואים
- 7 שאלתי שאלות למה אנחנו לא קונים דירה, הוא אמר שאין לנו כלום, אין כסף, אין
- 8 שום דבר, אין לנו רכוש. והסתיר הכל (שם, ע' 13, ש' 20).
- 9
- 10 63. אך מאידך גיסא, עולה מתשובות התובעת שעד להגשת התביעה היא לא חיה תחת הרושם שהנתבע
- 11 הסתיר ממנה דבר, והיה זה בא-כוחה ש"גילה לה" שכך היה:
- 12
- 13 ש: מה? מה הוא הסתיר?
- 14 ת: כסף.
- 15 ש: כמה?
- 16 ת: לא ידעתי כמה.
- 17 ש: היום את יודעת?
- 18 ת: כשהגעתי לפרדי אז פרדי גילה לי,
- 19 ש: מה הוא גילה לי?
- 20 ת: כי מיד אחרי, מיד אחרי ההסכם הוא קנה דירה ופתח את החברה שלו אז הוא אומר לי
- 21 כל הזמן שאין לנו רכוש, אפילו לא ריהוט לא היה לנו, ריהוט ומקרר לא היה לנו (שם, ע'
- 22 13, ש' 32).
- 23
- 24 64. אלא שהתובעת חזרה בה לכאורה מטענת אי-גילוי והסתרה מצד הנתבע, ושמה דגש על ה"איומים"
- 25 לדבריה מצד הנתבע:
- 26
- 27 כב' הש' מירז: אני מבקשת להפסיק. במה הוא הטעה? תגידי בפירוש מה? שהוא
- 28 הסתיר כסף?
- 29 פלונית: לא, לא בזה, הוא תמיד צועק עלי שאם אני לא אחתום את ההסכם הוא
- 30 יזרוק אותי מהארץ כי אני מחוסרת דת, בלי ילדים (שם, ע' 14, ש' 13).
- 31 [...]
- 32 כב' הש' מירז: עכשיו את מבינה מה כתוב בהסכם?
- 33 פלונית: כן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 כב' הש' מירז: אז במה הוא הטעה? תראי לי סעיף שמטעה.
2 פלונית: אז אמרתי לא יודעת איך להסביר עוד. לא הבנתי (תמ"א', ע' 14, ש'
3 .(24
4

5 בהמשך החקירה בית המשפט ביקש להוסיף ולרדת לחקר הטענות:

6
7 כב' הש' מירז: את מבינה את התביעה שאת הגשת?
8 פלונית: כן, אני מבינה.
9 כב' הש' מירז: כן. אז אני רואה את הטענה העיקרית שלך שהוא הטעה אותך כי היו
10 כספים והוא לא גילה לך אותם. אבל גם אני עד היום אני לא מבינה איזה
11 כספים היו וכמה. אם את יודעת או לא יודעת.
12 פלונית: כמה, אני לא יודעת כמה כספים.
13 כב' הש' מירז: את לא יודעת עד היום כמה?
14 פלונית: לא יודעת.
15 כב' הש' מירז: זאת אומרת היתה, אם הוא קנה דירה סימן שהיה לו כספים,
16 פלונית: כן (שם, ע' 23, ש' 28).

17
18 יש לתת את הדעת אף לתשובותיה של התובעת בהקשר לטענתה הכללית ל"עושק" מצד הנתבע:

19
20 ש: את כותבת שנאלצת לחתום על הסכם שכולו לטובת העושק. בואי תסבירי לי עושק פה?
21 מה זה עושק? איזה עושק? מתי ידעת על העושק?
22 ת: מה זה עושק?
23 ש: את לא יודעת מה זה עושק?
24 ת: לא (שם, ע' 34, ש' 31).

25
26 65. אם נקבץ אמירות אלה של התובעת, לצד טענותיה בכתב, בית המשפט יאפיין טענותיה מבלי לקבוע
27 מסמרות, לעילות-לכאורה הבאות:

28 א. טעות ו/או הטעיה על דרך אי-גילוי קיומם של כספים משותפים, כשלא היה התובעת מצביעה
29 על הדירה אותה רכש הנתבע (בה היא והקטינות מתגוררות), אותה רכש בהכרח מכספים
30 אותם הסתיר מפניה.
31 ב. טעות ו/או הטעיה על דרך אי-גילוי כוונות הנתבע להקים חברה.
32 ג. טעות ו/או הטעיה על דרך "מניפולציות" מצד התובע ואף "עורך דינו".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 ד. כפיה ו/או עושק על דרך איומים מצד הנתבע כלפי התובעת, שבמידה ולא תחתום יגרום
2 לגירושה מהארץ. לראיה תנאי ההסכם הבלי הוגנים כלפיה ומוטים לטובת הנתבע.

3
4 66. הטענות העובדתיות העיקריות שאפשר לגבש בהקשר לעילות אלה, הן הטענות הבאות:

5 א. הטענה בהקשר לכספי החסכון המשותף שלפי ההסכם עברו לידי של הנתבע;

6 ב. הטענה בהקשר לרכישת דירת הנתבע;

7 ג. הטענה לפיה תנאי ההסכם מוטים לטובת הנתבע;

8 ד. הטענה לאיומים מצד הנתבע על שיביא לגירוש התובעת מהארץ.

9
10 67. להלן יעמוד בית המשפט על טענות ועילות אלה בהרחבה.

כספי החסכון

11
12
13 68. התובעת טענה באופן לאקונוי, שהנתבע הסתיר ממנה את קיומם של כספי החסכון בחשבון המשותף.
14 טענה זו לוקה בקשיים מובנים. כספי החסכון נדונו בין הצדדים במשא ומתן ומצאו מקומם בהסכם,
15 יותר מפעם אחת. בסעיף 24 בהסכם, נקבע במפורש ש"הבעל יקח את כל החסכונות אשר נצברו על ידי
16 הצדדים". נזכיר עוד שהצדדים יצרו זיקה בין כספי החסכון לבין מנגנון מזונות הקטינות כשם שפורט
17 להלן. נזכיר שבסיפא לסעיף 18 קבעו הצדדים:

18
19 "הצדדים מצהירים ומסכימים לכך שבכפוף להוראות הסכם זה, סכום המזונות המשולם עבור
20 הקטינות מבטא את כל צרכיהן ללא יוצא מן הכלל, וכן את ויתורה של האם על זכויותיה בכל
21 החסכונות המשותפים לצדדים אשר נצברו במהלך שנות נישואי הצדדים".

22
23 הטענה לפיה התובעת לא ידעה על כספי החסכון עומדת בסתירה להוראות ההסכם שאינן מותירות
24 מקום לספק, שעצם קיומם של כספי החסכון היה ידוע לתובעת היטב. אף על פי כן, בחקירתה טענה
25 התובעת שכספי החסכון הוסתרו ממנה מניה וביה:

26
27 ת: שאני לא קיבלתי את חלקי מהחסכונות המשותפים שלנו.

28 ש: כן. וכמה את חושבת שאת לא קיבלת? כמה כסף את חושבת שאת לא קיבלת? אמרת
29 שגילית, אז כמה לא קיבלת? כמה היה לכם?

30 ת: האמת שלא ידעתי, הוא הסתיר הכל, הוא אמר שאין לנו כסף.

31 ש: והיום את יודעת?

32 ת: היום פרדי אמר לי, הוא גילה, כן,

33 ש: כן, כמה הוא גילה לך?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ת: איך אני יכולה לדעת? איך אני יכולה לדעת?
2 ש: כמה פרדי גילה לך?
3 ת: לא, לא יודעת, איך אני יכולה לגלות? (תמ"א, ע' 20, ש' 17).

4
5 69. בית המשפט ביקש לעמת את התובעת עם הסתירה שעולה מטענותיה בדבר אי-ידיעתה כביכול על כספי
6 החסכון, ותשובותיה לא השביעו רצון, בלשון המעטה:

- 7
8 כב' הש' מירז: אני לא מבינה דבר אחד. אם לא ידעת בכלל שיש חסכונות אז איזה
9 לחץ הוא היה צריך להפעיל עליך?
10 פלונית: אמרתי, הוא, בטלפון ובסמסים הוא תמיד כותב עלי, הוא תמיד הפעיל
11 לחץ.
12 כב' הש' מירז: לא, אבל כשחתמתם על ההסכם הרי את אומרת לא ידעת שיש לכם
13 חסכונות, לא ידעת שיש כספים,
14 כן, נכון. פלונית:
15 כב' הש' מירז: אז למה צריך להפעיל לחץ?
16 פלונית: לא ידעתי, אז תשאלי אותו (שם, ע' 40, ש' 15).

17
18 70. בית המשפט אינו מקבל אפוא טענה זו, ומשוכנע שלתובעת היתה ידיעה ברורה על כספי החסכון, כמו
19 גם על היקפם. מתוך ידיעה זו עלה בידי הצדדים לכלכל צעדיהם ולהגיע להסכמה לגבי מנגנון המזונות
20 וכן ההסכמה לפיה הנתבע יישא במלוא מדור התובעת והילדות.

21
22 71. בית המשפט מצא עוד את עדותה והסבריה של עו"ד איטקין עורכת ההסכם מהימנים בכלל, ובהקשר
23 זה בפרט. בעדותה שפכה אור על ההיגיון המצוי בלב ההסכם, ושעולה בבירור גם מלשון ההסכם. הגיון
24 זה מגולם בהוראה המצויה בסעיף 18 סיפא שהובאה לעיל:

- 25
26 "זה מופיע בצורה מודגשת. היא מוותרת על הזכויות שלה בחסכונות של הצדדים משום שזה
27 נעשה כנגד סכומי המזונות, זה גם כתוב בסעיף 14 בשורה השנייה, כתוב כאן שהמזונות, סכומי
28 מזונות בכפוף לאמור למטה כלומר סכומי המזונות הגבוהים הם בשים לב, לזה שיש ויתור של
29 האישה לחסכונות, אז עוד פעם אני לא קוראת לב וכליות אבל אני, כשאני עשיתי את ההסכם
30 הזה לא הייתה לי התרשמות שמופעל לחץ אדרבה, יש פה הבנה לצרכים נקודתיים, אנחנו
31 עשינו כנראה איזה שהוא תחשיב גס כדי להבין על איזה בסיס אנחנו עושים את המזונות ועל
32 איזה בסיס אנחנו עושות את החסכונות כדי שלא יהיה ויתור כנגד שום דבר כי זו החובה שלי
33 בתור עורכת דין להסביר את זה" (תמ"ג, ע' 3, ש' 32).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 בהמשך הוסיפה עו"ד איטקין: "לי היה חשוב מאוד להדגיש, וזה מופיע בשלושה אזכורים שונים
2 בהסכם. היה לי חשוב מאוד להדגיש, שהוויתור הזה או ההסכמה הזאת, כי זה בעצם לא וויתור.
3 ההסכמה הזאת היא באה כנגד משהו" (שם, ע' 13, ש' 3).

4
5 72. בהקשר לנתונים שעמדו בפניה ובפני הצדדים כלל, ובהקשר לחסכוניות, השיבה עו"ד איטקין לב"כ
6 התובעת:

7
8 העדה, עו"ד איטקין: כשאנחנו עושים הסכם גישור, שאני לפחות עושה הסכם גישור,
9 הצדדים מביאים את כל הנתונים שלהם בפניי, אוקי?

10 עו"ד וולוס: ואת זוכרת שהוא הביא.

11 העדה, עו"ד איטקין: אחרת לא הייתי עושה את ההסכם, הסברתי קודם ששאלה אותי עורכת
12 דין מטרי, לגביר הסעיף, עם המזונות והחסכוניות, שזה לא נעשה בתוך
13 איזה חלל ריק, אלא זה נעשה, תחשיב שנעשה בהסתמך על הגילוי
14 שנעשה בפניי (שם, ע' 8, ש' 24).

15
16 73. התובעת לא הוכיחה אם כן שלא ידעה על כספי החסכון או שמא אלה הוסתרו מפניה. סוגיה זו מצאה
17 מקומה המכובד בהסכם, במהלך הגישור והמשא ומתן, ודין טענה זו להדחות.

18
19 74. עוד יש לציין, שאין חולק שהחסכוניות נצברו בחשבון המשותף. התובעת לא טענה שהחשבון המשותף
20 לא היה בשימושה, או שלא היתה לה גישה לחשבון או למידע שבו. יתירה מכך, כחשבון משותף היתה
21 לתובעת גישה מלאה לפרטי החשבון גם לאחר פרידת הצדדים ואישור ההסכם. העדר הראיות מהחשבון
22 המשותף עומד לחובת התובעת, הנושאת בנטל הראיה. אפשר להעלות על הדעת שמשום חלוף הזמן
23 הראיות אינן מוחזקות יותר בידי הבנק ואינן בנות השגה, אך אין לתובעת אלא להלין על עצמה ועל
24 השיהוי החרیف בו נקטה.

25
26 75. אפשר להוסיף ולהניח לטובת התובעת, שאמנם ידעה על כספי החסכון אך לא על היקפם. יש לדחות אף
27 טענה זו, ובית המשפט משוכנע כאמור שבמהלך הליך הגישור מלוא המידע עמד בפניי שני הצדדים. אך
28 יש להוסיף שגם טענות התובעת בהקשר זה התקשו לעורר אמון. התובעת לא עמדה במסגרת תצהירה
29 על סכומי החסכון שנתרו לשימוש הנתבע, אף לא באופן גס. ברי שלהיקף הסכומים יש השפעה על
30 חומרת הטענה. תשובותיה של התובעת בחקירתה בהקשר זה אינן מתקבלות על הדעת:

31 ש: כן. וכמה את חושבת שאת לא קיבלת? כמה כסף את חושבת שאת לא קיבלת? אמרת

32 שגילית, אז כמה לא קיבלת? כמה היה לכם?

33 ת: האמת שלא ידעתי, הוא הסתיר הכל, הוא אמר שאין לנו כסף.
34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תנ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ש: והיום את יודעת?
- 2 ת: היום פרדי אמר לי, הוא גילה, כן,
- 3 ש: כן, כמה הוא גילה לך?
- 4 ת: איך אני יכולה לדעת? איך אני יכולה לדעת?
- 5 ש: כמה פרדי גילה לך?
- 6 ת: לא, לא יודעת, איך אני יכולה לגלות?
- 7 ש: כמה היום את יודעת גברת? כמה את חושבת? 10? 20? 50? 100? כמה? כמה היה
- 8 בחסכוניות?
- 9 ת: אני חושבת שהיה בחסכוניות אבל זה,
- 10 ש: כמה?
- 11 ת: לדעתי זה 500 אלף ככה.
- 12 ש: אוקי. יש לך איזה שהוא מסמך שאת מדברת, שאת יכולה שאת אומרת 500 אלף,
- 13 ת: לא. מאיפה?
- 14 ש: אין לך מסמך? אז מה זה לדעתי? מאיפה את יודעת 500 אלף? למה אמרת דווקא 500
- 15 ולא 5?
- 16 ת: איך אפשר לקנות דירה, איך אפשר לפתוח את החברה, איך אפשר בלי כסף? זה פשוט,
- 17 ש: זאת אומרת שאת אומרת 500 אלף זה בגלל שאת משערת,
- 18 ת: כן, אני חושבת, זה לדעתי אבל לא יודעת,
- 19 ש: זה לדעתך, אבל לא כי את יודעת שהיה 500 אלף שקל.
- 20 ת: אני לא יודעת בדיוק. כן.
- 21 ש: מה זה בדיוק? את יודעת שהיה משהו? מה זה בדיוק?
- 22 ת: מאיפה כסף?
- 23 ש: כמה היה?
- 24 ת: בטח שהיה משהו כי מאיפה, מאיפה הכסף הוא קנה דירה?
- 25 ש: אז כל,
- 26 ת: הוא גנב?
- 27 ש: אז כל הטענה שלך זה הכל מאיפה הוא קנה את הדירה, בגלל זה את חושבת שהיה
- 28 כסף?
- 29 ת: כן (ע' 20, ש' 17).
- 30

- 31 76. לא בכדי הובאו תשובותיה של התובעת באריכות. ניכר היה שהתובעת, רק בלחץ החקירה הנגדית,
- 32 "סיפקה" סכום חסכוניות נטול כל בסיס, עליו מעולם לא עמדה קודם לכן, והוא כולו פרי ספקולציה
- 33 שנולדה תוך כדי חקירתה. התובעת לא העמידה כל זיקה בין הסכום הנטען לבין הדירה ושוויה, תוך
- 34 התעלמות מהסימוכין אותם העמיד הנתבע בהקשר זה (עליהם נעמוד בהמשך הדברים). עוד עולה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

מדבריה שגם בהקשר זה מקור טענותיה של התובעת אינו מידיעה אישית, כי אם מספקולציה נעדרת בסיס עובדתי כלשהו.

77. בית המשפט מוצא את גרסתו של הנתבע עדיפה, מהימנה ומתיישבת עם השכל הישר והראיות האחרות שבפני בית המשפט. לטענת הנתבע, למיטב זכרונו שיעור כספי החסכון היה 60,000 ₪ - 80,000 ₪, והם שימשו אותו כחלק מהתמורה לרכישת הדירה. תשובות הנתבע בחקירתו היו עקביות עם טענותיו לאורך ההליך, הן לגבי שיעור הכספים והן לגבי ההיגיון שהיה טמון בהעברת כספי החסכון לידיו:

פלוני: אז אוקיי, אז כמו שאמרתי שנינו הסכמנו לסעיף הזה בגלל שאני

הסכמתי לזה, בגלל שאני נתתי לה, אמרתי שאני אקנה לה דירה

מכסף שלי שסך הכל היא הייתה אמורה לקבל 400 אלף שקל, גם,

כב' הש' מירז: 400 זה היה טוב. עושים חישוב ששכר דירה,

פלוני: כן, כי אם אנחנו מחשבים את כל השנים שהיא גרה עכשיו וגרה כבר

12 שנה והיא תחיה עוד 6 שנים בדירה.

כב' הש' מירז: 400 זה החישוב של הדמי שכירות אתה אומר?

פלוני: כן, זה חישוב של הדמי שכירות, אז הסברתי לה, תראי סך הכל את

הולכת לקבל פה בערך 400 אלף שקל, החסכונות שיש לנו זה 80-60

אני לא זוכר, נגיד 80, פה בחסכונות את מקבלת עוד 40 אלף שקל, מה

שאתה מקבלת מההסכם הזה זה בעצם פי 10 ממה שאתה מקבלת

בחסכונות, אז לכן הסברתי לה את כל המצב הזה והכנסתי את זה,

הכנסתי את הסעיף הזה של החסכונות (תמ-ב', ע' 14, ש' 20).

78. במילים אחרות, ויתור התובעת על כספי החסכון, בשיעור של לכל היותר 80,000 ₪ (וחלקה בכספים הוא מחצית, 40,000 ₪ בלבד), הניב עבורה טובת הנאה כספית וחסכון כספי ניכר. כספי החסכון שימשו לרכישת הדירה, בה התובעת והבנות מתגוררות עד היום, ללא תמורה, ומנגד "נהנה" הנתבע מהפחתה בת 1,000 ₪ בלבד של רכיב המדור מתוך מזונות הבנות. אין המדובר בספקולציה. הצדדים פעלו לפי הוראות אלה עקב בצד אגודל. להלן נעמוד על נסיבות רכישת הדירה, שאף הן מתיישבות עם טענות הנתבע, ועם הוראות ההסכם וההיגיון הפנימי שבטבורו.

79. למעלה מן הצורך, לא נעלמה מעיני בית המשפט טענת התובעת בסיכומים לפיה הנתבע הודה כביכול במסגרת חקירתו, שחלקה של התובעת בזכויות הנתבע או שמא בזכויות הצדדים היה 400,000 ₪. התובעת תולה יהבה בדברי הנתבע לעיל, לפיהם התובעת "הייתה אמורה לקבל 400 אלף שקל". אין ממש בטענה זו הנתלית על הוצאת דברי הנתבע מהקשרם. ראשית נזכיר שהתובעת מעולם לא טענה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 שחלקה בזכויות הצדדים היה 400,000 ₪, ומעולם לא נקבה בסכום כלשהו. טענה זו ממילא בלתי
2 מבוססת ועלתה לראשונה בסיכומים. כמו כן, ובזאת העיקר, הנתבע התייחס בתשובתו לשיעור טובת
3 ההנאה הכלכלית שתצמח לתובעת מתוקף ההסכם במידה ותתגורר עם הבנות בדירה אותה ירכוש. עוד
4 בתצהירו עמד הנתבע על טענה זו וביסס את הסכום הנטען. בהמשך יעמוד בית המשפט ביתר פירוט על
5 תחשיב זה.

נסיבות רכישת דירת הנתבע

6
7
8 .80 הנתבע טען שכ - 5 חודשים לאחר ההסכם רכש את הדירה ומאז 1.8.2008 והן מתגוררות בה עד היום,
9 ללא תמורה. לטענתו רכש את הדירה תמורת 390,000 ₪, ואת התמורה מימן באמצעות משכנתא
10 בשיעור 273,000 ₪. ההפרש מומן באמצעות כספי החסכון וכספי מתנה מאביו וסבתו המנוחה.

11
12 .81 מחיר הדירה הוכח באמצעות הסכם המכר אותו צירף הנתבע לתצהירו. ההסכם נחתם ביום 2.4.2008,
13 כ - 4 חודשים לאחר אישור ההסכם; שיעור המשכנתא הנטען עולה מרישום המשכנתא על זכויות
14 הנתבע כנקוב בנסח רישום המקרקעין שצורף אף הוא. נחה דעתו של בית המשפט מהראיות שהציג
15 הנתבע, שכספי החסכון ששימשו לרכישת הדירה לא היוו חלק הארי מהתמורה, וששיעורם היה כטענת
16 הנתבע. התובעת לא הניחה תחילתה של ראיה להוכיח טענותיה או לסתור את טענות הנתבע.

17
18 .82 הנתבע חזר על גרסתו באופן עקבי בחקירתו, יותר מפעם אחת, והשיב באופן מדויק ומפורט עד כמה
19 שניתן נוכח חלוף הזמן.

20
21 "אז אני אמרתי, אני עזבתי את הדירה, אז היא נשארה עם הבנות בדירה ואני שילמתי את
22 השכר דירה הזה, וגם הסכמתי לכל התנאים האלה ואמרתי שאני אקנה, אקנה דירה מכסף
23 שלי ומחסכונות שהיו 60-80 אלף שקל, ושאת תגורי יחד עם הבנות עד שהבת הגדולה תהיה
24 בגיל 20, שזה אומר שהם כבר גרים 11 שנה והם יגורו 16 שנה בדירה שלי שאני קניתי, כן, ובלי
25 לשלם בלי לשלם את השכר דירה" (תמ"ב', ע' 9, ש' 28; וגם שם, ע' 8, ש' 16 ואילך).

26
27 .83 לגופה של רכישת הדירה השיב הנתבע בהרחבה יתירה, וראוי להביא הדברים בשם אמרם:

28
29 "[...] זה היה מצב אחרי מלחמת לבנון, הדירות היו מאוד זולות ואז באמת ראיתי הזדמנות שאני
30 יכול עכשיו להשקיע מאמץ לקנות בשבילה דירה וגם דירה שהבנות יגדלו בה ולא יצטרכו לעבור
31 מדירה אחת לדירה שנייה, וגם עוד אמרתי לה והיא יודעת שאנחנו קנינו דירה ליד בית הספר
32 ליאו בק, היה לי מאוד חשוב לדאוג להשכלה של הבנות, שהן ילמדו בבית ספר שזה נחשב בית
33 ספר טוב, וגם אמרתי לה תראי, אני מנסה למצוא דירה ליד בית ספר טוב, וזה בדיוק מה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלוגית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 שעשיתי. עכשיו, קניתי דירה ככה, שלא יהיה פה ספק, הדירה עלתה 390 אלף שקל, זה לא
2 משהו גדול, אז אני לקחתי משכנתא 273 אלף שקל, לקחתי משכנתא, לקחתי משכנתא ואת
3 שאר הכסף, אז חסכונות זה בערך 80-60 אלף שקל, ועוד סבתא שלי זכרונה לברכה היא עזרה
4 לי, ונתנה לי עוד כסף, וגם אבא שלי שהוא גר ב[חוו"ל] גם נתן לי עוד כסף, וסך הכל זה לא יוצא
5 הרבה כי הם היו צריכים להוסיף, זה בערך יוצא 360, הם הוסיפו שם בערך 60-50 אלף שקל
6 אני חושב. אז ככה קניתי את הדירה הזאת, ודרך אגב אני רוצה גם לציין שהיא ידעה מצויין,
7 אני הסברתי לה, שאני הולך לקנות את הדירה, זה הכל היה בהסכמה, והיא הבינה מה
8 היתרונות בזה שאני קונה את הדירה" (תמ-ב', ע' 10, ש' 23).

9
10 84. בית המשפט מקבל עוד את התחשיב שבבסיס ההסכמה כפי שהוצג על ידי הנתבע. תחשיב זה מסתדר
11 עם השכל הישר, הנסיבות והראיות מטעם הנתבע. כך או כך, התובעת לא העמידה כל גרסה נגדית או
12 מתחרה לגרסת הנתבע. בהינתן שכר דירה רעיוני בשיעור של כ- 3,000 ₪ לחודש, אותו מוצא בית
13 המשפט סביר בנסיבות העניין, בהפחתת סך של 1,000 ₪ ממנו הנתבע פטור בהתאם לסעיף 17 להסכם,
14 התובעת "חוסכת" 2,000 ₪ בחודש עבור מגוריה ומגורי הבנות, שהם חסכון שנתי בשיעור כ- 24,000
15 ₪. על בסיס נתונים אלה, שיעור ההטבה עד הגיע הבת [...] לגיל 20 יצטבר לכדי סך של כ- 400,000 ₪.

16
17 85. יוצא אפוא שהויתור של התובעת על כספי החסכון הניב עבורה, כאמור, טובת הנאה כספית ממשית
18 ומשמעותית. הויתור לא נעשה בחלל ריק וללא הקשר. ביתר שאת ועם בירור סכום החסכון לאשורו,
19 שאינו עולה על 80,000 ₪ כגרסת הנתבע, מדובר בויתור שהיטיב עם התובעת עד מאוד וממנו היא נהנית
20 עד היום.

טענות התובעת כלפי החברה/החברות

21
22
23 86. לתצהירה צרפה התובעת תדפיסים שונים מאתרים במרשתת, מבלי שצרפה הסבר או פירוט בדבר
24 מקורות אלה או תוקפם. לפי הנתען, תוכן הדברים מתייחס לחברות שונות שהקים הנתבע לבדו או עם
25 אחרים. חשוב לשוב ולציין שהתובעת העמידה בהקשר זה טענה יחידה לפיה הנתבע "החל הליכי פתיחת
26 חברה פרטית וסיים את התהליך כחודש ימים אחרי מתן פסק הדין בעניין הגירושין".

27
28 87. לאחר חקירתה הנגדית של התובעת, המסקנה המתבקשת היא שלתובעת אין, ומעולם לא היתה, ידיעה
29 כלשהי על כך שהתובע התכוון להקים חברה ובחר לעשות כן לאחר הגירושין. ככלל, מתבקש לקבוע
30 שאין ולא היתה לתובעת כל ידיעה אישית על החברה, החברות או עסקיו ועיסוקיו של הנתבע לאחר
31 פרידת הצדדים:
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 ש: [...] את כותבת שחודש אחרי מתן פסק הדין בעניין הגירושין [הנתבע] הקים חברה. את
 2 יכולה להגיד לנו איזו חברה [הנתבע] הקים אחרי הגירושין?
 3 ת: איזה שהיא חברה, פרדי גילה במסמכים, איזה שהיא חברה הוא פתח, כן.
 4 ש: את עד היום לא יודעת איזו חברה?
 5 ת: שם חברה? או איזה שהוא,
 6 ש: תראי לנו, תראי לנו איזה מסמך שהוא הקים חודש אחרי הגירושין,
 7 ת: אז פרדי יכול להראות את המסמך (תמ"א-א', ע' 26, ש' 33).

8
9 88. ואף בהמשך הדברים עוררו תשובות התובעת חוסר נוחות רבה:

10
11 עו"ד מטרי: את מתבססת על זה שאת חשבת שהוא הקים חברה, איזו חברה הוא
 12 הקים? תגידי לנו, אנחנו נשמח לדעת שיש כזאת חברה.
 13 ת: יש מסמכים, אני ראיתי מסמכים.
 14 ש: בואי תראי, תלכי תראי לנו את החברה שהוא הקים אחרי חודש אחרי,
 15 כב' הש' מירז: צירפת את זה לתצהיר שלך?
 16 פלונית: כן, יש,
 17 עו"ד מטרי: אוקי, מצוין, אלה הנספחים שיש לך? רק מה שצירפת פה?
 18 [...]
 19 עו"ד מטרי: אני רוצה רק לשאול, אלה כל המסמכים שאת יודעת על החברות שהוא
 20 הקים? זאת אומרת המסמכים שאת צירפת לתצהיר אלה המסמכים שאת
 21 חושבת שהוא הקים חברות?
 22 ת: כן. זה כל המסמכים (ע' 27, ש' 30).
 23 [...]
 24 עו"ד מטרי: שוב פעם, אני רוצה לשאול אותך את השאלה מתי נודע לך פעם ראשונה
 25 ש[הנתבע] פתח חברה?
 26 ת: שפניתי לפרדי.
 27 ש: אוקי. שוב פעם, רק אחרי שהלכת עם ראובן [בן זוגה] לפרדי, נכון?
 28 ת: נכון (ע' 28, ש' 17).

29
30 89. בהמשך הדברים התגבשה עוד המסקנה שאין כל בסיס לטענת התובעת לפיה התובע התכוון להקים
 31 חברה עוד במהלך הנישואין, או שעשה פעולה כלשהי בהקשר זה במהלך החיים המשותפים:

32
33 ת: מה שאני ראיתי הוא הזכיר [צ"ל "שכר", א"מ] את המשרד, איזה שהוא, הוא לא עובד
 34 בבית.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ש : אוקי.
2 ת : אז הוא עובד באיזה שהוא, לא יודעת, הוא אמר, לא יודעת.
3 ש : ומה?
4 ת : זהו.
5 ש : זה מה שאת יודעת? שהוא שכר משרד?
6 ת : כן.
7 ש : זה מה שאת יודעת?
8 ת : כן (ע' 31, ש' 24).

9

10 90. נותרנו אפוא עם הסימוכין שצרפה התובעת לתצהירה. בית המשפט אינו מוצא כל משקל במסמכים
11 אלה. יש לתמוה על העובדה שהתובעת לא צרפה סימוכין שהדעת נותנת שמצויים במרשמים פומביים,
12 ואף לא עשתה שימוש בסעדי ביניים על מנת להעשיר את טענותיה בהקשר זה. זה המקום לציין
13 שהתובעת לא מיקדה טענותיה בכל חברה ספציפית, ולא הזכירה בתביעתה או בתצהירה את עניינה
14 של חברה קונקרטי. התובעת אף לא טרחה לקשור בין העולה מאותם מסמכים כביכול לבין טענותיה.
15 רק בחקירתו הנגדית של הנתבע העלה ב"כ התובעת לראשונה שאלות המתייחסות לחברות ועסקים
16 קונקרטיים עליהם נעמוד להלן.

17

18 91. המסמכים שצורפו אפוא לתצהיר התובעת אינם אלא צילום מסך ו/או פלט מאתר או אתרים במרשתת
19 בהם מאוזכר שם החברה או חברות אחרות. כך ותו לא. מסמכים אלה אינם מתורגמים מן השפה
20 האנגלית, אך עיון בהם לא מעלה זיקה לטענות התובעת, והתובעת כאמור לא הרחיבה בכתב בהקשר
21 לאמור במסמכים. ניכר שהמסמכים הם פרי תוצאות חיפוש של הצלבת שמו של הנתבע עם שם חברות
22 שונות והצגת חלק מתוצאות החיפוש לבית המשפט ללא כל הקשר לנטען כלפי הנתבע. במבט בלתי
23 מחייב, האתרים המדוברים הם אתרי מידע כלכלי גלוי, כמוהם יש מאות ואלפים ברחבי המרשתת,
24 והתובעת לא ביססה כלל את מהימנותם של מקורות אלה, שאינם מהווים בודאי רשומה או מאגר
25 סטטוטורי בכל סוג.

26

27 92. בית המשפט מקבל את תשובתו של הנתבע בהקשר זה :

28

29 "אז רק אני שוב רוצה להפנות מאיזה אתר זה נלקח, כי בתרגום הם לא כתבו את התאריך אז
30 זה נלקח מאתר שאין לי שום קשר אליו, אני לא כתבתי את הקורות חיים האלה, זה לא אתר
31 שבעצם מה שקורה הם אוספים כל מיני עובדות שיש באינטרנט, הם רואים שם [...] רואים שם
32 באנגלית [הנתבע] שמים את זה ביחד, אז אני, זה לא קורות חיים שלי איך אני יכול, לא כתבתי
33 את זה לא אישרתי את זה" (תמ-ב', ע' 25, ש' 27).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

93. כאמור לעיל, בחקירה הנגדית של הנתבע, העלה לראשונה בא-כוח התובעת טענות קונקרטיות כלפי חברות בעלות זיקה לנתבע. התברר באופן מובהק שב"כ התובעת מצוי באפילה מוחלטת ואין בידי כל מידע מבוסס לתמיכה בטענות התובעת. נזכיר בשנית ובשלישית, שההסכם אושר ביום 28.11.2007. נישואי הצדדים הותרו ביום 3.12.2008. משאלותיו של ב"כ התובעת ומתשובותיו של הנתבע, אין מקום לספק, שהנתבע לא פתח חברה בסמוך לאחר ההסכם, או לאחר התרת הנישואין, ואין כל רמז לכך שנהג בכחש או בהסתרה במהלך הליך הגישור והמשא ומתן:

עו"ד וולוס: עזבי נו, אוקיי, עכשיו זה נכון שבינואר 2009 פתחת חברת הייטק?
פלוני: בינואר 2009 לא פתחתי שום חברה.
ש: לא פתחת שום חברה. ומתי כן פתחת?
ת: אני ב-2008, במאי 2008 פתחתי עסק מורשה שנקרא "[...]", במאי 2008 פתחתי אותו.
ש: 2008.
ת: כן, תגיד לי על איזה שנים אתה מדבר אני אולי,
ש: 2008.
ת: כן, עסק מורשה, אני רוצה להדגיש שזה עסק מורשה, לפתוח עסק מורשה זה עולה 100 שקל, זה לא חברה, עסק מורשה אחר כך נסגר אחרי, נסגר לפני 6 שנים בערך (תמ-ב', ע' 19, ש' 6).

הנתבע הרחיב לגבי העסק שפתח בשנת 2008, שאין לו זיקה לחברות המדוברות אליהן מכוונת התובעת:

"[...] ממאי 2008 אני פתחתי עסק "[...]" שזה היה עסק שנתתי ייעוץ בתחום social media וגם תכנות, אז בעצם קמו אתרים כמו פייסבוק, זה היה עוד מאוד חדש, אז גם היו לי לקוחות בארץ וזה עסק מורשה, וזה בעצם המשכתי איתו עוד מספר שנים [...] אני חושב שהוא נסגר ב-2011-2012 אז אני עסקתי בייעוץ" (תמ-ב', ע' 26, ש' 20).

הנתבע הרחיב עוד לשאלת בית המשפט:

כב' הש' מירז: נשאלת איזו חברה הקמת ב-2009.
פלוני: ב-2009 לא הקמתי שום חברה.
כב' הש' מירז: מתי הייתה החברה הראשונה שהקמת?
פלוני: קודם כל, אני התחלתי לעבוד כמנכ"ל בחברת [...] שהוקמה בשנת 2011, אני לא הקמתי אותה גם, זה שותף שלי הקים את החברה וגם היו שם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 משקיעים ואותי, לי נתנו תפקיד לעבוד כמנכ"ל שם. אבל זה מדובר, אם
2 הוא מדבר על [...] אז זה ב-2011 (תמ"ב, ע' 22, ש' 4).

3
4 94. הנתבע נשאל על החברה אותה פתח ושמה "[החברה]". מטענות התובעת אפשר להבין שהיא החברה
5 אליה מכוונות בתביעתה. גם בהקשר זה ניכר שאין בין חברה זו ובין טענות התובעת כל זיקה ושאינן
6 בדידה של התובעת כל מידע שילמד אחרת:

7
8 ש: חברה בשם "[...]" מתי פתחת אותה?

9 ת: חברת בשם "[...]" בע"מ היא נפתחה בשנת 2017 ויש פה אישור מרשם החברות.

10 ש: איך קראו לחברה לפני זה? ל- "[...]" איך קראו לפני זה?

11 ת: שאלת אותי על חברת "[...]", היא נפתחה,

12 ש: שאלתי איך קראו לחברה לפני "[...]".

13 ת: לחברה הזאת לא קראו בשום שם כי החברה נפתחה ב-2017, חברת "[...]" נפתחה ב-
14 2017. זה מרשם החברות, אתה גם יכולת להגיב למסמך הזה (תמ"ב, ע' 19, ש' 17).

15
16 95. הנתבע הוסיף וביאר ש"אני ובעצם בתור חברת "[...]" שהוקמה ב-2011, אנחנו רשמנו trade mark,
17 סימן מסחרי "[החברה]" בשנת 2014, אז בעצם משנת 2014 אנחנו משתמשים בסימן מסחרי הזה של
18 "[החברה]", אבל את החברה "[החברה]" בע"מ היא נרשמה רק ב-2017 (תמ"ב, ע' 22, ש' 32).

19
20 בהמשך נשאל הנתבע לגבי "חברה" אחרת, שאינה ומעולם לא היתה חברה, אלא כתובת אינטרנט
21 ("דומיין") שהנתבע רכש עם אחר:

22
23 עו"ד וולוס: מה זה חברת "[...]"?

24 פלוני: אין כזו חברה.

25 ש: אין כזו חברה.

26 ת: זה נקרא [...].COM, זה שם של האתר כמו שזה דומיין באינטרנט, וזה
27 לא חברה.

28 ש: עכשיו, זה נכון, אז זאת לא חברה שפתחת עם [...], זאת לא החברה
29 הזאת שפתחתם?

30 ת: אנחנו קנינו את השם [...].COM, זה שם של האתר [...] וזה עולה בערך
31 5 דולר לקנות את השם של האתר, מה שקרה אחר כך בנינו את האתר
32 הזה, שמנו שם תוכן, זה לא היה שום חברה שום דבר, וזה פשוט אתר
33 שהתחלנו לבנות את האתר (תמ"ב, ע' 19, ש' 31).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

96. את המשך חקירתו של הנתבע יש לאפיין כגישוש באפילה מצד ב"כ התובעת וניסיון לדלות מהנתבע מידע שאולי יבסס עילה כלשהי כלפי הנתבע, מידע אשר בבירור אינו נמצא בידי התובעת:

1			
2			
3			
4		עו"ד וולוס:	אני שואל על האתר של [...].
5		פלוני:	זה אתר, זו לא חברה, תגייד לי, זה אתר.
6		ש:	אבל מתי הפכת את ה[...] הזה מעוסק מורשה לחברה?
7		ת:	לא הפכתי אותו, לא הפכתי אותו לחברה.
8		ש:	אז איזו חברה, אז איזו חברה, אז איזו חברה הקמת ב-2009 ומה הניב
9			לך, מה הניב לך רווחים של 3 מיליון דולר?
10		ת:	לא הקמתי, לא הקמתי, על איזה רווחים אתה מדבר, תראה לי.
11		ש:	אתה מכחיש את זה?
12		ת:	אני אומר לך, לא הקמתי (ע' 21, ש' 30).
13			

וביתר שאת בהמשך החקירה:

14			
15			
16		ש:	אוקיי, תגייד לי פתחת איזה, פתחת איזה משהו בין מאי 2007 לינואר 2009? איזה משהו
17			באינטרנט, מתוחכם?
18		ת:	אתה יכול לדייק בבקשה?
19		ש:	אני לא אדם טכנולוגי, האם פיתחת?
20		ת:	אני לא יכול להגייד לך.
21		ש:	מה עשית בין 2007 ל-2009?
22		ת:	אני חושב שאני צריך לענות רק עד 2008, עד סוף 2008.
23		עו"ד מטרי:	תענה עד 2009, מה,
24		עו"ד וולוס:	מה עשית בין 2007 ל-2009? תמ'ב', ע' 26, ש' 11).
25			

סיכום עילות הבטלות והפגמים ברצון

97. מסקנה מתבקשת ואין בילתה, היא שהתובעת לא הניחה בסיס כלשהו לטענותיה לפיה הנתבע הסתיר מפניה מידע כלשהו או כוונה עסקית כלשהי. התובעת לא הוכיחה עוד, אף לא במישור העובדתי, שהנתבע פתח חברה או את החברה המדוברת בסמוך לאחר אישר ההסכם, ומקל וחומר שלא הוכח שהנתבע פעל להסתיר מהתובעת זכות כלשהי מזכויותיו או מזכויות הצדדים. **ניכר שעד להגשת התביעה התובעת לא סברה שהוסתר ממנה דבר והיא נהנתה מפירות ההסכם.** ניכר עוד שגם לאחר הגשת התביעה ומלכתחילה לא החזיקה התובעת בידיה כל מידע שתומך בנטען בכתב התביעה. החקירה הנגדית של הנתבע הפכה פניה והתנהלה כאילו היתה חקירה ראשית, בה התבקש הנתבע לספר על עיסוקיו ולספק מידע שיכול לשמש את התביעה ולהתיישב עם הנרטיב שבפי התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

98. במישור המשפטי, התובעת לא הוכיחה את עילותיה ולא עמדה על הזיקה בין טענותיה לבין המבחנים המוכרים בדין לקיומן של עילות בטלות מתוקף פגמים ברצון. כשם שהובהר, בית המשפט הוא שליט את טענות התובעת ואיגד אותן לכדי עילות בטלות מתוקף פגם ברצון.

עילת הטעות

99. ככל שמדובר בעילות הטעות, מורה סעיף 14(א) לחוק החוזים:
(א) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך, רשאי לבטל את החוזה.
(ב) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני לא ידע ולא היה עליו לדעת על כך, רשאי בית המשפט, לפי בקשת הצד שטעה, לבטל את החוזה, אם ראה שמן הצדק לעשות זאת; עשה כן, רשאי בית המשפט לחייב את הצד שטעה בפיצויים בעד הנזק שנגרם לצד השני עקב כריתת החוזה.

100. התובעת לא הוכיחה שהתקשרה בהסכם מתוך טעות. בית המשפט ביסס את הקביעה שהליך הגישור נעשה באופן שקוף ומקובל, כשמלוא הנתונים הרלוונטיים מצויים לעיני הצדדים. לא נמצא בסיס לטענות התובעת לפיה לא היתה מודעת לכספי החסכון או לשיעורם, כספים ששימשו חלק ממגנון מוסכם שנקשר להוראות הנוגעות למזונות הבנות. בהעדר טעות, למותר להוסיף ולדרוש בקיומו של הקשר הסיבתי בין הטעות לבין ההתקשרות בהסכם, שאף הוא תנאי שהוכחתו מונחת על כתפי התובעת.

101. זה המקום לעמוד על הוראות סעיף 14(ד) לחוק החוזים:

(ד) "טעות", לענין סעיף זה וסעיף 15 – בין בעובדה ובין בחוק, להוציא טעות שאינה אלא בכדאיות העסקה.

102. לשון אחר - מהנסיבות עולה לכאורה שהנתבע עשה חיל בעסקיו. עד להגשת התביעה חלפו 7 שנים במהלכן הנתבע לא קפא על שמריו, יזם, וקצר הצלחה לכאורה. בהחלט ניתן להעלות על הדעת, שלעומת מועד ההסכם, מעמדו הכלכלי של הנתבע השתפר ועלה. אך לא תישמע מפי התובעת טענה, שאם היתה יודעת שזה העתיד הצפוי לנתבע, לא היתה מתקשרת בהסכם. טענה כגון זו אינה מצביעה על "טעות", כי אם על טעות בכדאיות העסקה ואין בבחינת פגם ברצון או עילת בטלות.

עילת ההטעיה

103. סעיף 15 לחוק החוזים מסדיר את עילת ההטעיה, עילה המייחסת לצד השני לחוזה אשם בגרימת הטעות:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי
2 לבטל את החוזה; לענין זה, 'הטעיה' – לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או
3 לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן.

4
5 104. בית המשפט שלל את הטענה לפיה הנתבע הסתיר או ניסה להסתיר מידע כלשהו מפני התובעת. עוד
6 נשללה הטענה לפיה ביקש הנתבע להסתיר כוונות עסקיות כאלה ואחרות. רף ההוכחה של עילה זו גבוה
7 אף יותר מהרף הדרוש להוכחת עילת הטעות:

8
9 "על מנת שתתקיים עילת ההטעיה לפי סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973
10 נדרשים להתקיים ארבעה יסודות: קיומו של חוזה; קיומה של טעות; קיומה של הטעיה מטעם
11 צד לחוזה או אחר מטעמו; קיומו של קשר סיבתי כפול- בין ההטעיה לטעות ובין הטעות
12 להתקשרות בחוזה" (ע"א 10745/06 קרן אזולאי ואח' נ' המכללה האקדמית אורט ע"ש
13 סינגאלובסקי - פולק ת"א, "נבו", מיום 13.7.2009).

14
15 105. טענות התובעת ניצבות הרחק מרף הראיה הדרוש להוכחת עילה זו. לא זו בלבד שהתובעת לא הוכיחה
16 קיומה של טעות, כל שכן הטעיה בעניינינו, אלא שבהעדר טעות כאמור יש לשלול קיומו של כל קשר
17 סיבתי, כתנאי לגיבוש העילה. ה"ויתור" מצד התובעת במסגרת ההסכם, על כספי החסכון לטענתה, אינו
18 מגלם את חולשתה של התובעת, אלא דווקא את הרצון לחזקה ולהטיב עמה, והתובעת הבינה זאת היטב
19 ונהנתה מההסכמות שמטיבות עמה (על משקל הקשר הסיבתי ר' עמ"ש (ת"א) 40897-12-13 פלוני נ'
20 פלונית, "נבו", מיום 15.11.16).

עילת הכפיה

21
22
23 106. אף עילה זו לא הוכחה. סעיף 17(א) לחוק החוזים מורנו:

24
25 (א) מי שהתקשר בחוזה עקב כפיה שכפה עליו הצד השני או אחר מטעמו, בכוח או באיום, רשאי
26 לבטל את החוזה.

27
28 107. טענות התובעת לאלימות או איומים מצד הנתבע נטענו בעלמא. כך גם הטענות ל"מניפולציות" מצד
29 הנתבע ואף "עורך דינו" – טענה אותה התובעת מעולם לא הבהירה. בהינתן הקושי לייחס לטענות
30 התובעת מהימנות, התובעת לא הצביעה על אותות וסימנים המלמדים על כפייה מצד מאן דהוא.

31
32 108. התובעת לא הוכיחה שהתקשרה בהסכם תחת איום מצד הנתבע שיביא לגירושה מהארץ, ובית המשפט
33 סבור שטענה זו נולדה לצרכי משפט. התובעת שבה בחקירתה על טענותיה הלאקונויות ולא העמידה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 תמונה עובדתית מגובשת ומשכנעת בהקשר זה. התובעת אישרה עוד בחקירתה שבמועדים הרלוונטיים
2 היתה אזרחית ישראלית, ושאין ולא היתה כל היתכנות למימוש איום כגון זה. תשובותיה לא עוררו
3 אמון בעיני בית המשפט:

4		
5	הוא הכריח אותי לחתום את ההסכם כי הוא אמר לי שיזרוק אותי	פלונית:
6	מהארץ בגלל שאני מחוסרת דת וייקח את הילדים, הוא הכריח אותי.	
7	נכון שחתמתם על הסכם הגירושים היית אזרחית ישראלית?	ש:
8	אבל לא ידעתי על הזכויות, אני פחדתי.	ת:
9		[...]
10	היית אזרחית ישראלית.	ש:
11	אבל כל הזמן הוא אמר לי שהוא יזרוק או יעשה בעיות לי ולבנות, זה	ת:
12	האמת (תמ"א', ע' 12, ש' 35).	

14 109. מבלי לגרוע מן האמור, זה המקום לציין שגם בהזדמנות אחרת התובעת לא גלתה קושי להאשים את
15 הנתבע באלימות, כאילו היה זה עניין זה מה בכך. כך טענה כאילו הנתבע איים עליה והכריח אותה
16 להודיע לבא-כוחה שהיא מבקשת לחזור בה מהתביעה. יש להשתומם הכיצד התובעת נחשפה לאיומים
17 ולניסיון לשיבוש הליכים אלה, ובעודה מיוצגת לא פנתה להגיש תלונה כדין נגד הנתבע.

19 110. הצדדים קיימו משא ומתן באמצעות הליך גישור שלוה על ידי עו"ד איטקין ללא רבב. לכפיה
20 ולהתקשרות בהסכם שלא מרצון חופשי ישנם סימנים בעולם המעשה, והתובעת לא הצביעה על כאלה.
21 בית המשפט מצא את עדותה של עו"ד איטקין מהימנה כאמור, כעורכת דין בעלת יושרה, וניסיון
22 ומהתרשמותו הבלתי אמצעית מעדותה, בית המשפט משוכנע שלא היתה נותנת יד להסכם שהוא פרי
23 לחצים בלתי הוגנים, כל שכן איומים כאלה ואחרים. בחקירתה ציינה עו"ד איטקין:

25 "אני עושה המון גישורים, זה אומנם חלק קטן מהפרקטיקה שלי זה לא החלק המרכזי שלי
26 אבל ברגע שאתה עורך דין שמופיע גם בפני בית משפט, ואתה מכיר את הלפני הקלעים ואחרי
27 הקלעים אז אתה מבין את הזרמים התת קרקעיים שמובילים את האנשים לעשות הסכם, ואם
28 אני הייתי חשה שיש לחץ כלשהו [...] שמופעל על צד מסוים, הייתי עוצרת את התהליך ולא
29 ממשיכה אותו, זה לא משנה אם זה הגבר או האישה, אם הייתי מרגישה שיש חוסר בשלות או
30 חוסר הבנה, או שאין שלמות עם התהליך, הייתי עוצרת אותו ואומרת רבותיי או שנפסיק
31 ותיוועצו עם אנשים אחרים או שננסה לשנות, או מנסה להבין. לא זוכרת שראיתי כזה דבר
32 [...]" (תמ"ג', ע' 3, ש' 6).

111. לשאלת ב"כ התובעת השיבה עו"ד איטקין:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 "אז אני רואה שזה הסכם שהוא בעיניי הסובייקטיביות הוא לא הסכם שנעשה תחת לחץ ולא
2 תחת איומים, אני לא יודעת אף פעם מה קורה מאחורי הקלעים בחיים הפרטיים של הלקוחות,
3 אני יכולה להרגיש מתוך הדינמיקה שלי, וכשאני מרגישה שבתוך החדר שלי, יש אלמנטים של
4 לחץ או של אי בהירות, גם לזה עניתי לה, או שיש סימני שאלה אני לא אחתים על הסכם, אני
5 אציע או לעצור או להתייעץ או להגיד, או שאני אגיד שאין בשלות כרגע להגיע להסכם" (שם,
6 ע' 7, ש' 1).

7
8 112. בנוסף יש לדחות כל טענה המיוחסת ל"עורך דינו" של הנתבע, טענה שלא הובהרה כאמור ונזנחה. אין
9 חולק, ולא נטען שהנתבע קיבל ייעוץ נפרד או התקשר עם עו"ד אחר זולת עו"ד איטקין. אף לא הוכחה
10 הטענה המשתמעת לפיה עו"ד איטקין פעלה "מטעם" הנתבע. עו"ד איטקין לא זכרה לספר מי הפנה את
11 הצדדים אליה ומי מהם פנה למשרדה (תמ"ג, ע' 5, ש' 31) או שילם את שכר הטרחה (שם, ש' 17). כך
12 או כך, התובעת לא טענה שנמנע ממנה לפנות לייעוץ משפטי עצמאי, או שבקשה לעשות כן.
13

עילת העושק

14 113. בנוגע לעילת העושק, סעיף 18 לחוק החוזים מורה:

15
16
17 מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו את מצוקת המתקשר, חולשתו
18 השכלית או הגופנית או חוסר נסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל,
19 רשאי לבטל את החוזה.

20
21 114. מאליו עולה בענייננו שעילה זו לא הוכחה, גם על פי המבחנים המקלים ביותר. בית המשפט העליון
22 הטעים לגבי עילה זו:

23
24 "הלכה היא, כי ביטולו של הסכם, או תנאי בו, מחמת שההתקשרות בהסכם הייתה נגועה
25 בעושק, מותנה בקיומם של שלושה: 'חולשתו' של אחד המתקשרים - הבאה לכלל ביטוי
26 במצוקה, בחולשה שכלית או גופנית, או בחוסר ניסיון; מודעותו של המתקשר ל'חולשה' זו,
27 וניצולה לצורך קביעת תנאים בהסכם הגרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל [...] עילת
28 הביטול קמה בהצטרפותם יחד של שלושת היסודות האלה. יסודותיה של עילת העושק אינם
29 רק יסודות מצטברים, הם גם 'שלושים זה בזה ככלים שלובים' [...] תנאים גרועים במיוחד
30 עשויים לעורר חשש בדבר שלמות הרצון של המתקשר הנפגע. 'חולשה' חמורה שלו מחייבת
31 בדיקה קפדנית של סבירות התנאים שנקבעו בהסכם. ניצול קיצוני של חולשה מטיל אף הוא
32 צל על ההסכם ומחייב הארה קפדנית של התנאים שנכללו בו" (בע"מ 2526/13 פלוני נ' פלונית,
33 "נבו", מיום 26.5.13).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

115. התובעת לא הוכיחה חולשה או מצוקה מכל סוג. טענותיה לגבי מצבה הנפשי כביכול נדחו עוד בראשיתו של פסק דין זה ולא היוו לכתחילה משום ראיה מספקת. ההלכה המשפטית עומדת על הצגת ראיות חד-משמעיות לטענות מסוג זה – ראיות בדמות חוות דעת מומחה:

11
12 **"רכיב נוסף הנדרש לשם הוכחת עילת העושק, הוכחת מצבו הירוד של העשוק עליו ניתן ללמוד**
13 **באמצעות חוות דעת או תעודה רפואית שערוכה כדין, כאמור בתקנות סדר הדין האזרחי [...]**
14 **כאשר כבר נקבע כי דרישה זו יש למלא בדווקנות ויש להצביע ספציפית על מצב העשוק בעת**
15 **כריתת ההסכם, ככזה שלא היה כשיר להתקשר בהסכם הגירושין בעת שזה נכרת ואושר, אם**
16 **בשל מצוקה נפשית או קוגניטיבית" (עמ"ש (ת"א) 10-06-11337 פלוני נ' פלונית, "נבו", מיום**
17 **29.4.12).**

116. כמו כן, יש לדחות את טענת התובעת לפיה **"תנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל"**, ולמעשה יש לקבוע שתנאי ההסכם אינם "גרועים" כלל ועיקר עבור התובעת. כאמור, ויתור התובעת על כספי החסכון לא נעשה בחלל ריק, ולמותר להרחיב בדברים בשנית. ההטבה הכלכלית שנבעה מ"ויתור" זה עלתה פי עשרות מונים משווי כספי החסכון. בעוד ההסכם פוטר את הנתבע מרכיב המדור בשיעור 1,000 ₪ בלבד, **זוכה התובעת למגורים בדירת הנתבע, חינם אין כסף, וזאת עד הגיע הבת [הגדולה] לגיל 20. התובעת נהנית מהסדר זה עוד משנת 2008 והיז עוד נטויה.** אין חולק עוד, שעד לרכישת הדירה ומעבר התובעת והילדות להתגורר בה, הוסיף הנתבע לשאת במלוא דמי השכירות עבור דירת המגורים המשותפת, למגורי התובעת והקטינות.

117. יש מקום לציין שהנתבע נושא במזונות בשיעור 2,000 ₪ (קרן) לכל ילדה וסה"כ 4,000 ₪ (קרן) בחודש. בנסיבות העניין יש לראות בשיעור המזונות כנקוב על הצד הגבוה, בהינתן שגם לנתבעת יש הכנסה מעבודה ומתקיימים זמני שהות בין הנתבע לבין הבנות. יצוין עוד שהתובעת לא הוכיחה שהנתבע צבר זכויות סוציאליות ממשיות נכון למועד אישור ההסכם, ולא הציגה או ביקשה להציג כל ראיה לעניין זה. לא נסתרה עוד טענת הנתבע לפיה במועד ההסכם לא הצטברו לטובתו זכויות סוציאליות בהיקף ממש:

11 **"אז בגלל שאני עבדתי רוב הזמן, רוב הזמן אני עבדתי בעבודה שהיא לא מוסדרת אז שם לא היו**
12 **לי, אבל עבדתי 3 שנים ב[...]. ושם היו לי איזשהן זכויות, כשעבדתי שם כשכיר כן?" (תמ-ב', ע' 11, ש' 35).**

118. יש לתת עוד את הדעת לטענת הנתבע, שלא נסתרה ומתיישבת עם הוראות ההסכם, שהנתבע יצא את הבית עם חפציו האישיים, בעוד מלוא המיטלטלין של הצדדים נותרו לשימוש התובעת והבנות בבית התובעת (תמ-ב', ע' 12, ש' 35).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

119. התובעת לא הכחישה עוד את טענת הנתבע לפיה היא נותרה בעלת זכויות, לצד אימה, בדירה ב[...]:

1
2
3 "[...] וחוף מזה הרכוש שלה מה שנשאר גם יש לה דירה ב[...], זה חשוב לציין שדירה לה
4 ולאמא שלה וזה נשאר אצלה, הדירה ב[...], שעלות הדירה בערך 800 אלף שקל, 800 אלף שקל
5 וזה נשאר אצלה, בלי שאני טענתי, אוקיי? [...]" (תמ"ב, ע' 13, ש' 4).

120. די בכך שלא מתקיימים בענייננו הרכיבים בדבר תנאי ההסכם ומצבה הנפשי הנתען של התובעת, על
8 מנת לדחות עילה זו.

121. על בסיס על המפורט באריכות לעיל, יש לקבוע שהתובעת לא הוכיחה שמתקיימות בענייננו עילות
11 בטלות מתוקף פגמים ברצון, וכי דין התביעה להדחות.

המניעים להגשת התביעה

122. בית המשפט ביסס לאורכו של פסק הדין את התרשמותו שהתובעת לא הקרינה אמון בטענותיה
14 העובדתיות, שכאמור לא הגיעו לכדי גרסה של ממש ונותרו לאקוניות וכלליות. לצד התרשמות זו ניצבת
15 העובדה שבמשך 7 שנים שחלפו מאז אישור ההסכם, לא העלתה התובעת כל טענה כלפי הנתבע, כל שכן
16 מסוג הטענות שהעלתה כלפיו בהליך זה. יתירה מכך, התובעת ואף הקטינות, נהנו מתוצאות ההסכם
17 ומהיבט הכלכלי הטמון בו. אין מחלוקת שהנתבע מילא את חלקו בהסכם ככתבו וכלשונו בדקדקנות.
18 למעשה, התובעת לא טענה אחרת.

123. בנוסף על אלה, מן הראוי לעמוד גם על מניעה של התובעת להגיש תביעה זו. מצער היה ללמוד
21 מתשובותיה של התובעת שהיוזמה להגשת התביעה התגבשה אצל בן זוגה לשעבר של התובעת – היוזמה
22 שהתובעת לא מצאה קושי להצטרף אליה ולעמוד בחזיתה. חמור מכך, בית המשפט שוכנע שכל הטענות
23 הקשות והמעשים החמורים שהתובעת יחסה לנתבע, נולדו לצרכי משפט ונוסחו לאחור לצורך הגשת
24 התביעה. התובעת העמידה עצמה בראש טענות חמורות כלפי הנתבע, מבלי שיש בידה קצה ראייה לתמוך
25 בהן. יש להדגיש, שאין כל רלב בפנייה של פלוני ליעוץ משפטי לנוכח עוול שפלוני מאמין שנגרם לו – גם
26 אם אין בסיס לתחושתו או אמונתו של פלוני. אלא שבענייננו שוכנע בית המשפט שעד ליוזמה שגילה בן
27 זוגה, התובעת לא סברה שנגרם לה עוול מכוח ההסכם.

124. התובעת אישרה בחקירתה, שבן זוגה הוא שהתחייב לשלם את שכר טרחת ב"כ התובעת, וכך אף עשה
30 לטענתה (ע' 16, ש' 9). עוד אישרה התובעת לשאלת בית המשפט, שבן זוגה הוא שהאמין שנעשקה ונעשה
31 לה עוול:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ת: [ראובן] הוא זה שקרא את ההסכם והחליט שיש פה עושק
 2 ש: לא חשבת, לא ידעת ולא חשבת שהוא הטעה אותך, ש[הנתבע] הטעה אותך?
 3 ת: לא חשבתי, הוא פשוט קרא את ההסכם [ראובן],
 4 ש: מי זה הוא? מי קרא?
 5 ת: [ראובן].
 6 ש: [ראובן] קרא את ההסכם.
 7 ת: והציע לפנות לפרדי.
 8 ש: הבנתי. זאת אומרת ש[ראובן] הציע לפנות לפרדי רק על סמך ההסכם, לא כי הוא גילה
 9 משהו, לא כי הוא ראה שיש איזה כסף באיזה בנק ואת לא ידעת?
 10 ת: לא.
 11 ש: לא, זאת אומרת רק על סמך מה שהוא קרא בהסכם,
 12 ת: כן.
 13 ש: הוא החליט ש[הנתבע] הסתיר ממך, נכון?
 14 ת: לא, ככה לא, הוא החליט שצריך לבוא לעורך דין להתייעץ (תמ"א', ע' 16, ש' 18).
 15
 16 125. עוד אישרה התובעת שבא-כוחה "גילה" שהנתבע הסתיר ממנה כספים כביכול, בודעה שאין כל ראיה
 17 לכך:
 18
 19 כב' הש' מירז: את גילית שיש כספים שהיו כספים,
 20 פלונית: לא אני גיליתי, כן, אז פרדי.
 21 כב' הש' מירז: כמה כספים היו?
 22 פלונית: שהוא מיד אחרי ההסכם קנה דירה.
 23 כב' הש' מירז: כמה כספים היו?
 24 פלונית: כמה בדיוק אני לא זוכרת.
 25 ש: מתני גילית שהוא,
 26 ת: מתני באתי לפרדי,
 27 ש: מתני שבאת לפרדי זו היתה הפעם הראשונה שגילית?
 28 ת: כן, זו פעם ראשונה (ע' 15, ש' 17).
 29
 30 126. ובהמשך:
 31
 32 ש: אז שוב פעם, מה גיליתם? במה הוא הטעה אותך חוץ מזה שהוא קנה דירה?
 33 ת: פרדי,
 34 ש: מה חוץ מזה?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

- 1 ת: פרדי גילה שמיד עם ההסכם הוא קנה דירה ופתח את החברה על,
2 ש: ואם אני אגיד לך שהוא פתח את החברה ב-2017 לפי המסמכים שאת צירפת?
3 ת: לא יודעת אז,
4 ש: לא יודעת.
5 ת: פרדי אמר לי שבמשך הנישואים הוא פתח,
6 ש: מי אמר לך?
7 ת: פרדי. עורך דין וולוס.
8 ש: פרדי אמר לך שהוא פתח במשך הנישואים? הבנתי. יש לך איזה מסמכים מהבית שראית
9 שהוא פתח את החברה מהנישואים?
10 ת: שלי? לא, איך אני,
11 ש: לא. רק פרדי אמר לך שהוא פתח את החברה?
12 ת: כן (ע' 17, ש' 1).
13

14 127. על בסיס רעוע זה, מצאה התובעת לנכון להגיש תביעה נגד הנתבע שמילא אחר חלקו בהסכם באופן מלא
15 במשך 7 שנים תמימות, ונגד ההסכם בשעה שהיא והבנות נהנות מפירותיו.
16

17 128. בהקשר זה הציגה התובעת מכתב אותו שלחה לבא-כוחה בעיצומו של הליך זה, בו עומדת לכאורה על
18 מחיקת התביעה דן. אין בכוונת בית המשפט להידרש ליחסים בין התובעת לבין בא-כוחה, ואין חולק
19 שהתובעת לא עתרה למחיקת התביעה בסופו של יום. התובעת צרפה את המכתב על מנת לטעון **כנגד**
20 **הנתבע**, על שכפה עליה כביכול לסגת מהתביעה והכריח אותה, תחת איומים לדבריה, לכתוב את אותו
21 מכתב לבא-כוחה.
22

23 129. בעניינו לא עולה צורך לקבוע ממצא בהקשר זה. התובעת נחקרה ארוכות על טענותיה אלה, ובית
24 המשפט לא התרשם לטובה מתשובות התובעת גם בהקשר זה, ואין לייחס להן מהימנות (תמ-א', ע' 39-
25 35). הנתבע אישר שאכן סייע לתובעת, לבקשתה, לכתוב מכתב לבא-כוחה לאחר שהסביר לה, ברחל
26 בתך הקטנה, שהיא נגררת אחר בן זוגה להליך סרק ושביטול ההסכם יגרום לה נזק. כאמור, אין לקבוע
27 ממצא בהקשר זה, אך גם נדבך זה מלמד על הקשיים שמעוררת בחינת מניעה של התובעת להגשת
28 התביעה.
29

30 130. קשה להשתחרר מהתחושה, המבוססת למדי, שהגשת התביעה נולדה ממניעים זרים, ולא על מנת לתקן
31 עוול או לקדם תוצאה צודקת. הנתבע עשה חיל בעסקיו כאמור. מיועץ הפך למנכ"ל חברה ולקח חלק
32 בהקמת חברה אחרת ונדמה שהיה בכך לכאורה לעורר צרות עין מצד התובעת או שמא בן זוגה. התובעת
33 לא נשאה במלוא הסיכון הכרוך בהגשת התביעה, ולדבריה לא נשאה בשכר הטרחה עבור ייצוגה. בית

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

1 המשפט תמה על קלות הדעת בה מצאה לנכון להעלות האשמות חמורות נגד הנתבע, כשלנגד עיניה
2 מניעים כלכליים.

3
4 131. על בסיס כל אמור לעיל, סבור בית המשפט שבהגשת התביעה כרוך אף חוסר תום לב ממשי מצד
5 התובעת, ולו משום האדישות ועצימת עיניים לנוכח הפגיעה הכלכלית הצפויה לנתבע באופן ישיר לשם
6 התגוננותו מפני התביעה, והן הפגיעה בשמו הטוב.

הראיות "החדשות"

7
8
9 132. ביום 21.4.20 הוגשו סיכומי התובעת. לסיכומיה צירפה לראשונה שלושה מסמכים שלא הוצגו לבית
10 המשפט ולנתבע (להלן - "הנספחים"). הנתבע עתר להוצאת הנספחים, ובית המשפט נדרש לתת החלטה
11 מנומקת ומקיפה ביום 23.5.20. בית המשפט הורה על הוצאת הנספחים מתיק בית המשפט, ואין להוסיף
12 על הנקוב בהחלטה.

13
14 133. בית המשפט מוצא לנכון להביא תמצית מהחלטתו כחלק מפסק דינו, כדלקמן:

15
16 "כמו כן, אין מנוס מלצנן במעט את הלשון התקיפה והמשתלחת העולה מתגובת המבקשת. בכל
17 הכבוד הראוי, המבקשת טרם 'הוכיחה' טענותיה, וטרם הוכח שהמשיב 'שיקר' לבית המשפט.
18 בוודאי שלא היה מקום לשלל הכינויים להם זוכה המשיב כמי ש'שיקר', 'הסתיר', 'היתל'
19 בבית המשפט וכיו"ב. המבקשת היא הנושאת בנטל השכנוע לטענותיה, ונטל זה טרם הורם.
20 נספח א' אינו מתורגם ואינו במקור, וחרף הביטחון בו נטענים הדברים, אין כל ראיה שמדובר
21 במסמך רשמי או בחתימת הנתבע כביכול. לא ניתן להלום עוד את המשקל אותו מייחסת
22 המבקשת לנספחים ב'-ג' שהם בבחינת צילום מסך ופלט מאתר "ויקיפדיה", אשר כשלעצמם
23 אינם מהווים ראיה בעלת משקל, הם רחוקים מלהוות פרסום רשמי וכלל לא ברור מי עומד
24 מאחורי אותם טקסטים" (ס' 11).

25
26 134. בית המשפט מוצא טעם בהבאת הדברים, למעלה מן הצורך, ולשם השלמת התמונה ועל מנת שתנוח
27 דעתה של התובעת, יצוין שאין בנספחים לקדם את טענות התובעת – אף אם היו מוגשים כדין. גם אם
28 היתה התובעת מוכיחה באותות ובמופתים שהנתבע הקים חברה בשנת 2009, אין בכך להוכיח, אף לא
29 בדוחק, שחברה פלונית היא פרי הסתרה, אי-גילוי, מזימה או פרי כספים משותפים. כמפורט באריכות,
30 התובעת לא העמידה ראיה כלשהי לאותו נרטיב הסתרה ואי-ידיעה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 14-11-22625 פלונית נ' פלוני – ביטול הסכם

סוגיית הוצאות המשפט

135. בית המשפט סבור שעל חיוב התובעת בהוצאות לשקף את מורת רוחו של בית המשפט מהתנהלות התובעת, כפי שהובעה לאורכו של פסק הדין, כמו גם לשקף את העוול שנגרם לנתבע, שנאלץ להתגונן מפני התביעה וכלפי האשמות קשות, 7 שנים לאחר אישור ההסכם. יש לקחת בחשבון עוד את אפסות הראיות עמן עלתה התובעת אל שערי בית המשפט, ואת השיהוי שהביא לנזק ראייתי והקשה על התגוננות הנתבע. כמו כן, בתום החלטת בית המשפט מיום 23.5.20 לעיל, קבע בית המשפט ששאלת ההוצאות בגין צירוף הנספחים לסיכומי התובעת שלא כדין, תיבחן במעמד פסק הדין הסופי.

סוף דבר

136. על בסיס הנקוב בספק הדין, נקבע כדלקמן:
א. תביעת התובעת לביטול ההסכם – נדחית.
ב. התובעת תישא בשכר טרחה והוצאות משפט לידי הנתבע בסך 15,000 ₪ (כולל מע"מ), שישולמו תוך 30 יום ממועד פסק הדין, וממועד זה יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין ועד למועד התשלום פועל.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

פסק הדין מותר לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ב, 01 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

אלה מירז, סגנית נשיא